

písník

TRABAND

OBSAH:

A loď pluje/3
Adam & Luna/4
Bez tíže/5
Cirkus Praha/6
Co se v mládí naučíš/7
Černej pasažér/8
Černý kafe/9
Dej mi, Bože, dobrou ženu/10
Déja vu/11
Deža ví/12
Doma nejlíp/13
Duchové zemřelých/14
Dušan/15
Dva rychlý vlaky/16
Evangelium podle Jarouše/17
Havrani/18
Historka z podsvětí/19
Holubi-Škodná/20
Indiáni ve městě/21
Jak to všechno pěkně roste/22
Jaromil Hodněpil/23
Jdu krajinou/24
Kalná řeka/25
Kámen v botě/26
Kantorovy varhany/27
Katarína!/28
Když si báječnou ženskou vezme idiot/29
Koleda/30
Kolotoč/31
Krajina v obrazech/32
Krasojezdce/33
Krasy/34
Lano, co k nebi nás poutá/35
Leží dáma na kolejích/36
Lovci lebek/37
Lucie/38
Marie!/39
Markéto!/40
Měla jsem já pejska/41
Milovaný syn/42
Moji učitelé/43
Mraky/44
Můj táta a já/45
Muž, který sázel stromy/46
Na druhý břeh/47
Na konci cesty/48
Na širém moři/49
Nad Koločavou/50
Nejsem sám/51
Namám rád trpaslíky/52
Nezdárný syn/53
O malém rytíři/54
Obešel jsem horu/55

Orel & panna/56
Pálíš, doutnáš, nehoříš/57
Panenka Bárbí & Málborou men/58
Paní domácí/59
Paní z koloniálu/60
Partyzán/61
Pět prstů/62
Ponorná řeka/63
Posluchač z Prahy/64
Princezna Lada/65
Přijíždí posel/66
Ranní rány/67
Road movie/68
Romeo & Julie po dvaceti letech/69
Sáro!/70
Tak to mám rád/71
Taková ženská/72
Takovej pán/73
Tichý muž/74
Tlustý muž/75
Trosečník/76
V Babylůně/77
V čekárně u doktora/78
V hořícím keři/79
V jejích šlépějích/80
V oku dravce/81
Ve stejném okamžiku/82
Ve zlatém kočáře/83
Vetřelec/84
Viděl jsem člověka/85
Vlaštovky/86
Vratte mi mou hlavu/87
Zasněžená/88
Zlá/sky/89
Zloděj & dezertér/90
Žižkovská romance/91

A LOĎ PLUJE

Hmi *G7* *Hmi* *G7*
Na nábřeží v přístavu je dneska velký ruch
Hmi *G7* *F#7* *Hmi*
Lampióny, ohňostroje, lidí jako much
Hmi *G7* *Hmi* *G7*
A k shromážděným občanům pan starosta promlouvá
Hmi *G7* *F#7* *Hmi*
Pak kapela hraje fanfáry a loď vyplouvá

Emi

Život je jak sen, žádný smutek ani žal
Na palubě lodi hýří karneval
Rej masek - blahobytné tváře cestujících
Doširoka moře nese jejich zpěv a smích
(A panstvo tančí...)

Ja, es ist schöne Nacht, Herr Kapitän!
Chichotá se hlouček koketních dam
A podnapilý kapitán se sotva drží na nohou
A loď pluje pod obrovskou hvězdnou oblohou

Cmi *G#7* *Cmi* *G#7*
Teď v orgiích a v šampaňském se vesmír roztočí
Cmi *G#7* *G7* *Cmi*
Tenhle mejdan světovej nikdy nekončí
Cmi *G#7* *Cmi* *G#7*
Kapela hraje šlágr tak sladký a tak jímavý
Cmi *G#7* *G7* *Cmi*
A nikoho nezajímá, že loď se potápí...

ADAM & LUNA

Dmi   *B C Dmi*   *B C Dmi B C*

Když je měsíc v úplňku, dějou se divný věci
Lvi bijou hlavou o mříže, chcípají ptáci v kleci

F   *C*

Raněná šelma zalézá do křoví

Eb   *A*

Uprchlý otrok vrací se k pánovi

Když je měsíc v úplňku

Je člověk na dvě půle

Jedna luna nahoře

Druhá nula dole

Ne, to není měsíc, to kotouč cirkulárky

Vylít a rozsekal mě na masový špalky

Emi   *A*

Adame! Jsem tvoje žena

Adame! Jsem pozlacená

Nemáme než svoje jména

Padáme do ztracena

Žydk ej císem v ukňlpú

Uojěd es ýnvid icěv

Ivl uojíb uovalh o ežířm

Íjapícch icátp v icelk

Áněnar amleš ázélaz od ívořk

Ýlchrpu korto ícarv es k ívonáp

Adame! Jsem tvoje žena

Adame! Jsem pozlacená

Nemáme než svoje jména

Padáme do ztracena

BEZ TÍŽE

Dmi *A Dmi*
Jenom tak plout si na hladině rybníka

Dmi *A Dmi*
a cítit, jak tě vesmír polyká

Dmi *A Dmi*
Jen tak položit se naznak mezi vlnami

Gmi
a vnímat všechno nad námi

Gmi *A*
Pak na obloze najít mrak co podobá se koze

Gmi *A*
a naložit na něj všechno, co je mé méé mééé

Dmi
Mezi břehy

C
Mezi světy

B A
Bez tíže kříže

Dmi
Plujeme

CIRKUS PRAHA

F

Drahá maminko, milý tatínku!

Gmi7

Píši tak pozdě - však pro Váš klid:

G7

Odpusťte mi a pochopte, prosím

C7

Musela jsem odejít

Ted' cítím, že konečně volněji dýchám
když domov byl pro mě - ach! příliš těsný
Já nehodná odcházím bez rozloučení
Já bláhová, já věřím ve sny

Mé místo je zde, a to je má role
Vám možná se nezdá, mně je však drahá
Pracuji u firmy národně proslulé
(firma se jmenuje Cirkus Praha)

Prozatím jsem zde v kantýně
někdy od večera do rozednění
Prozatím dělám tu společnost pánům
ale to se prý záhy již změní

Pánové zvou si mě ke svému stolu
Mě čeká prý slavná a závratná dráha!
Nosí mi dárky a jsou vskutku milí
Život je ráj, život je Cirkus Praha!

A ten pán, co mě živí, u kterého bydlím
Ó, kdybys, maminko, viděla!
Říká, že světovou umělkyni
do roka ze mě udělá
Prý se s ním dostanu do Evropy
Sjezdíme spolu celý svět
Ach, jsem tak šťastna, nevýslovně!
(Svatba prý bude co nevidět)

A náš pan řiditel - báječný člověk!
Poznal můj talent a ocenit zná
A principál, šašci a trpaslíci
ti všichni mi říkají Nedostižná

Vzduch těžkne potem a houstnoucím dýmem
Nad městem svítá a já tančím nahá
Až se zalykám smíchem a červeným vínem
a volám: Ať žije Cirkus Praha!!!

CO SE V MLÁDÍ NAUČÍŠ

E

Co se v mládí naučíš, je prej základ moudrosti

F#

A

Jenomže ve stáří najdeš jenom snůšku blbostí

A jak dlouho trvalo ti nežli jsi to pochopil

Že jde o to, zapomenout, co ses v mládí naučil

Sotva jeden začne chodit, na vlastní se postaví

Už ho nutěj nosit hadry zděděný po fotrovi

A už mu lámou do palice všechnu moudrost života

A už mu jeho radost krade zbytečnost a nicota

D A

Putuji sám

C

G

a na cestu se ptám

D

bílých oblaků

Ale všechny velký věci byly dávno řečený

A všechny velký knihy už byly dávno napsaný

A všichni velký lidi už hnijou dávno pod zemí

Zbyli jsme tu sami, jsme v prdeli, jsme ztracený

Putuji sám

a na cestu se ptám

bílých oblaků

Tak pořád jseš jak na trní a nevíš, co tě naplní

Laciný štěstí? Instantní duchovno?

Hledáš, co tě zachrání od trpkýho poznání

Že co ses v mládí naučil, je ve stáří na hovno

ČERNEJ PASAŽÉR

Dmi *A*
Mám kufr plnej přebytečnejch krámů

Dmi
a mapu zabalenou do plátna

A
Můj vlak však jede na opačnou stranu

Dmi
a moje jízdenka je dávno neplatná

F Dmi F Dmi

Někde ve vzpomínkách stojí dům
Ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě prostřený stůl
Tam já a moje rodina

Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi
teď leží vyvrácený z kořenů

B
Jsem černej pasažér
C F
Nemám cíl ani směr
B C F
Vezu se načerno životem a nevím

B
Jsem černej pasažér
C F
Nemám cíl ani směr
B C A7
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulýho století
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si nesu s sebou jako prokletí

Jsem černej pasažér
Nemám cíl ani směr
Vezu se načerno životem a nevím
Jsem černej pasažér
Nemám cíl ani směr
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná

ČERNÝ KAFE

C *Bmi Fmi C*

Tvoje oči jako uhlí
Diamanty na dně truhly
Tvoje kůže - kůrka chleba
co zbyla Pánubohu od oběda

C *Bmi C*
Černý kafe, černý kafe, černý kafe, černej čaj
Fmi C
Aj aj aj...

Pro tebe a pro tvý sestry
šila máma sukně pestrý
Prstény z ryzího zlata
nosí tvoji bráchové a tvůj táta

Černý kafe, černý kafe, černý kafe, černej čaj
Aj aj aj...
Na chvíličku zdálo se mi
že jsem s tebou v cizí zemi
Mluvíš, jak když moře šumí
slova, kterým nerozumím

Kali kava, kali kava, kali kava, šukar čaj
Aj aj aj...

DEJ MI, BOŽE, DOBROU ŽENU

G *F* *C*
V širém poli stojí javor, javor zelený

G *F* *C*
Člověku je samotnému smutno na zemi

G *F* *Emi* *Dmi*
Těžko je mi, chladno je mi

G *F* *C* *D*
Nemůžu žít na světě bez ženy

Ami *Emi*
Dej mi, Bože, dobrou ženu
Dej mi, Bože, dobrou ženu
Já budu její pán, hrad, muž, stroj
A ona moje žena, duše, píseň, kost
Dej mi, Bože, dobrou ženu
A budu mít dost

DÉJA VU

G   *Hmi*   *Emi*
Je to jako stát po dvaceti letech na stejném místě
C   *Emi*   *Ami D*
A nevědět jistě: byl jsem to já, anebo někdo jiný?
G   *Hmi*   *Emi*
Kdo tu prožíval tenkrát svoje splíny
C   *Emi*   *Ami D*
Svoje stíny, svoje viny, svoje kocoviny?

DEŽA VÍ

Gmi C F Cdim
Deža ví, Deža ví
Gmi C F Cdim
Ale nejde mu to, nejde do hlavy
Gdim A7 Dmi7
Deža ví, Deža ví
Gdim A7 Dmi Cdim
Ale nejde mu to, nejde do hlavy

Gmi C
Gádžo říká: Najdi si práci
F Cdim
Neflákej se po ulici
Gmi C F Cdim
A nečuchej ten toluen

Ale žádná práce není k mání
Natož ňáký zaměstnání
Zkuste se zeptat za týden

Deža ví, Deža ví
Ale nejde mu to, nejde do hlavy

Gádžo říká: To se změní
Pošli děti do učení
Ať umí číst, psát, počítat
Jenže co študovat v nějaký v knize
Když ti chybějí peníze
Lepší je jít žebrat na úřad

Deža ví, Deža ví
Ale nejde mu to, nejde do hlavy

Deža love vyčóruje
Dopadne ho policie
A pošle ho na Bory nebo do Valdic
To když gádžo pikle kuje
Milióny tuneluje
Jemu nestane se vůbec nic

Deža ví, Deža ví
Ale nejde mu to, nejde do hlavy

Deža nechce do Kanady
Dežovi je dobře tady
Proč by měl někde jinde žít?
Zpívat, tančit, to jde samo
Joj mamó, mamó, mamó
Ostatní se musí naučit

Deža ví, Deža ví
Ale nejde mu to, nejde do hlavy
Deža ví, Deža ví
Ale nejde mu to, nejde do hlavy

DOMA NEJLÍP

F *Ami*
Když srdce vyje jak hladovej pes:

F *Ami*
Domů, domů ještě dnes!

F *Ami G*
Nechávám se jeho hlasem vést

C *G7 C*
Do míst, kde jsem býval dítětem

C *G7 C*
a kde i když nejsem, stále jsem

G7 *C*
Kolem vesnickýho kostelíka

G7 *C*
Mezi nízký domky u rybníka

Ami F Ami F G7

Za poslední zahradou do polí
cestou lemovanou topoly
Ke hřbitovu starou alejí
kolem rezavých kolejí

Za kapličkou dolů po lukách
k břehům zarostlýho potoka
K mostu, kterej hlídá svatej Ján
Přejdu ho tam a sem - a jsem tam!

Když srdce vyje jak hladovej pes:
Domů, domů ještě dnes!
Nechávám se jeho hlasem
zpátky časem
vést

DUCHOVÉ ZEMŘELÝCH

E *C#mi*
Kdo ví, co se tu vlastně mohlo stát
A *E* *G* *E* *G*
s jednou malou baletkou?
E *C#mi*
V její koupelně se našel starej drát
A *E* *G* *E* *G*
se zkrvavenou žiletkou
G#mi *C#mi*
Tady je to! volá zahradník
A *F#* *H7*
a ukazuje na nejbližší strom
E *C#mi*
Pak kdosi sebou třískne o chodník
A *E* *G* *E* *G*
a inspektor zařve: To je on!

Je zřejmé, že ten plachý mouřenín
je mocným pánem elektrických sil
Zná všechny vlivné lidi od novin
jejichž jména bych jen stěží vyslovil
Muž ve skafandru spílá nebesům:
Vypněte ten kravál prosím vás!
A hle, faraón opustil svůj trůn
a z hořícího keře zazní hlas:

Madam, dovolte mi prosím jen pár vět:
Tohle je můj milovaný syn
Máří Magdaléna, doktor Kazisvět
hrabě Drakula i Jurij Gagarin
Jeho sladká slova ať vás unesou
kamkoli mimo tento svět
Zde je navštívenka s mojí adresou
- ale detaily je lepší nevědět

Král ze Sáby - starý moudrý pán
se pohodlně v křesle rozloží
Nechá jedno oko dokořán a
druhý na zrcadlo položí
Pak do pokoje vklouzne komorná
a nabídne mu svůj nenasytný klín
Je jako vždycky víc než pozorná
a odněkud je cítit svítíplyn

O půlnoci vlci začnou výt
a nábytek se do pohybu dá
Někdo volá: Pozor! To chce klid!
a jiný šeptá: To se ti jen zdá...
Na stropě se v šeru mihl stín
je slyšet pláč a nebo smích
To jednoruký manekýn
vyvolává duchy zemřelých

Tak skončil další neskutečnej flám
s jednou malou baletkou
Já přemýšlím co ti dám
Přemýšlím o nás dvou
Jak tvoje ručka zvedá telefon
a já do sluchátka zařvu ze všech sil:
Čím bych si vás získal, Manon?
Čím bych se vám zalíbil?

DUŠAN

Emi F Emi F Emi F Emi F Emi F
Dušan byl sekáč, měl jen jednu bolest - automaty
Vášeň silná jako ženská, lidi zlatý
Gmi G# Gmi G#
Barevný světýlka blikají, točí se válce
Vraž to tam, vyber to, Dušane, držím ti palce!

Eb F
[: Švestka, švestka, meloun, meloun
Pytel peněz nepřišel
Zvonek, Zvonek, třešeň, třešeň
Jackpot zase nevyšel:]

Dušan svoji duši prohrál v automatu
A taky auto i ženu i děti i chatu
Jak mince za mincí mizí a co zůstane?
Jednou to přece vyjít musí, Dušane!

[: Švestka, švestka, meloun, meloun
Pytel peněz nepřišel
Zvonek, Zvonek, třešeň, třešeň
Jackpot zase nevyšel:]

Jednou se kolo štěstí otočí
a všechno bude jako dřív, jako bylo
Dušan se zvedne a jde rozměnit další kilo

Dneska je hospoda prázdná jen z rádia u výčepu někdo krafe
Vedle mě na stole stydne další kafe
Tam v rohu lokálu z forbesu cinkají mince
Někomu vesele z forbesu cinkají mince
V neděli musím zajet za Dušanem do blázince

EVANGELIUM PODLE JAROUŠE

Dmi *C7* *F* *A7*
Já vím, že bych měl napravit své cesty
Dmi *C7* *F* *A7*
Přestat krást, přestat pít, přestat lhát
Dmi *C7* *F* *A7*
a když se polepším a budu mít to štěstí
Dmi *C7* *F* *A7*
někdo tam nahoře - možná - bude mě mít rád

Možná řeknete, že žádný nebe není
a všechno je jen veteš z učebnic
A k čemu milost nebo zatracení
když stejně umřem - a potom nic

Ne, já nevěřím, že život je jen náhoda
Já chci, aby byl Bůh - s velkým B!
A chtěl bych, aby řekl mi: Pane Svoboda
pojdte, odvedu vás do nebe

Dmi *B*
Tam hudba bude hrát a tančit budou andělé
Dmi *A7*
A bílý hadry ať mi oblečou
Dmi *B*
A ženský bílý jako sníh - bílý pentle ve vlasech
Dmi *A7* *Dmi* *A7*
moji černou duši odvezou

Dmi F C D Eb D

HAVRANI

G

Pes běhá po poli a plaší havrany

Emi

Mý smysly jsou čerstvý jak pole zoraný,

F jako sůl do rány, v závěji navátý sních *Emi*

A je tu žena, co vedu jí pod paží

V dálce vlak míří na nádraží

Přiváží noc na křídlech havraních

G Emi G Emi

Ami Hmi Emi

Ami Hmi C D

Ta žena mi říká, že hovoří s anděly

Vidíš? Teď právě kolem nás letěli

Stromy se zachvěly jako by cítily mráz

A náhle ticho, ani pes neštěká

Choulí se, choulí u nohou člověka

a věčnost jak řeka protéká kolem nás

Havrani krouží a vznášejí se nad poli

Bůh na nás míří falešnou pistolí

Ty střely nebolí, ač vnikají do útrob

Až skončí tahle noc a vyjde nový den,

budeme daleko, kam jenom dolítne,

a zbyde po nás jen ve sněhu několik stop

G Emi G Emi

Ami Hmi Emi

Ami Hmi C D Emi F G

HISTORKA Z PODSVĚTÍ

Ami F7 E7
Sedávali v hospodě u jednoho stolu
Ami F7 E7
On do sebe lámal pivo, ona rum a kokakolu
Dmi *Ami*
Ona byla děsná mrcha a on špína chlap
Dmi E7
Tak to táhli spolu - z deště pod okap

Ami F7 E7
Mámo, mámo, mámo, už se stmívá
Ami F7 E7
Málo, málo, málo času zbývá

Jednou ji chtěl povozit v ukradeným fáru
Stavěla ho hlídka, když přejel plnou čáru
On zazmatkoval a chtěl zdrhnout, jenže pod koly
zůstaly mu ležet dvě policejní mrtvoly

Mámo, mámo, mámo, už se stmívá
Málo, málo, málo času zbývá

Holka, teď mě poslouchej, sem v pěkný kaši, už dou po mně
Musím se někam zdejchnout, schovej mě ve svém domě
Já nechci do krimu, pro pánaboha!
Jen až to venku utichne, vememe roha

Mámo, mámo, mámo, už se stmívá
Málo, málo, málo času zbývá

Řekla mu: Du nakoupit, jen naproti přes ulici
A pak to vzala rovnou na policejní stanici
Inspektor povídá: Tak co tě trápí, dítě?
Ten chlápek, co ho hledáte, je u mě v bytě

Mámo, mámo, mámo, už se stmívá
Málo, málo, málo času zbývá

Policie! Otevři a vzdej se! Jménem zákona!
Už sme ptáčka lapli! Ta tvoje kočka nám to řekla, to vona
Ty svině, tys mě práskla! řval tam na ni vztekle
Ale živýho mě nedostanou. Naschledanou v pekle!

Potom popad bouchačku do svejch zpocenejch tlap
Tak skončila ta mrcha, tak skončil i ten špína chlap

Mámo, mámo, mámo, už se stmívá
Málo, málo, málo času zbývá

HOLUBI / ŠKODNÁ

F Gmi Ami Gmi F Gmi Ami Gmi

Před Hlavním nádražím sedávaj holubi, sedávaj holubi
Nemaj co do zobáku, nemaj co do huby
Holubník jim shořel, přesto žijí nadějí, žijí jen nadějí
že dobří holubi domů se vracejí, domů se vracejí

B Cmi Ab B

Hajnýmu v revíru řadí škodná
a ta ho připravila o jeho klid
Počká si, až přijde chvíle vhodná
Půjde tu potvoru odstřelit

Policajt přijde a řekne: Holube, špinavej holube
Ukaž mi občanku. A co tu máš za lubem? Co tady chceš? Co tu máš za lubem?
Táhni odkud přišels, ať tě tu nevidím!
Stejně tu jen žebráš a kradeš a děláš bordel
a sereš na lidi

Hajnýmu v revíru řadí škodná
a ta prej nemá právo žít
Asi že je volná a svobodná
a že se nenechala ochočit

Jednoho dne před Hlavním nádražím
křídla se zvednou, jenom se zapráší
Holubi odletí, neznámo kam zmizí
Spořádání občané si oddechnou
až uslyší to večer ve zprávách v televizi

S kapodastrem na 1. Poli hrát sloku: E, F#mi, G#mi, ref.: A, Hmi, G, A.

INDIÁNI VE MĚSTĚ

Ami G C
Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
C *Ami* C *Ami* G F
Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
F G *Ami*
Indiáni

Ami
Starý muž sedí u ohně a vypráví příběh
G E7
z dávných dob, kdy se mladí chlapci vydali na cestu
Ami
Za světlem a za potravou, za dobrým lovem,
G E7
za místem k životu, za obzorem
F Ami
Ale nikdo z nich z té cesty už nevrátil se zpět
F Ami G
Všichni dávno odešli a stařec zbyl tu sám

Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni

Někde daleko a jinde sedí mladí muži znehybnělí
s tvářemi ozářenými obrazovkami
Na kterých se míhají postavy a démoni,
co vedou boj o něčí život, o ztracenou duši
Neříkají nic, jen slova, co nedávají smysl
Posílají zprávy o ničem, odnikud a nikam
Potom jedou v silných vozech zabíjet nudu
A umírají sami - ani bojovníci, ani lovci

Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni
Indiáni ve městě, indiáni ve městě, indiáni

D Ami
A dýmka míru stále hoří
C G
Voňavé byliny a koření
Na nebi, na zemi i v moři
Velký duch bdí nad svým stvořením

Ne, ještě nejsem u konce, ještě mám dost sil
Abych vylomil mříže z týhle pozlacený klece
A vyšel se svou duší do lesů a do skal
Dál proti proudu ve špinavý řece
A tam někde vysoko v horách našel starce,
který hlídá oheň a vypráví příběhy
Přisedl bych k němu, pokorně a tiše
Mlčel bych a poslouchal
Mlčel bych a poslouchal

Indiáni ve mně jste, indiáni ve mně jste, indiáni
Indiáni ve mně jste, indiáni ve mně jste, indiáni

JAK TO VŠECHNO PĚKNĚ ROSTE

A   D   Hmi   E
Našel jsem místo, kde mohl bych žít
A   D   Hmi   E
Kde bych se usadil a kde bych měl klid
A   D   Hmi   E
Zoral jsem zemi, vybral z ní kamení
A   D   Hmi   E
Zasil jsem obilí u svého stavení
A   D   Hmi   E
A koukám, jak to všechno pěkně roste

Až jednou jeden přišel ke mně
Že odjakživa jemu patří tahle země
- Ale já tady žiju, seju a sklízím...
A on na to: Jeden z nás je tady zkrátka cizí!

Povídám: Člověče, nech to být
Oba dva můžem v klidu žít
Je jedna země a jedno je nebe
A v každým lese rostou stromy vedle sebe

Podívej, jak to všechno pěkně roste!

JAROMIL HODNĚPIL

Gmi   *Cmi*

Jaromil Hodněpil

D7   *Gmi*

všechny prachy utratil

G7   *Cmi*

Co nepropil, to prohrál v kartách

D7   *Gmi*

nebo ve forbesu utopil

Jaromil svou ženu bil

když se doma objevil

Prosila ho, ať ji nechá

a on ji na zem povalil

Ami   *Dmi*

Jaromil Hodněpil

E7   *Ami*

jednou barák podpálil

A7   *Dmi*

Shořel tam i se svou ženou

E7   *Ami*

Jaromil, co hodně pil

JDU KRAJINOU

C

Jdu krajinou krok za krokem

Dmi

Nikam nespíchám, není kam a nejsem otrokem

Emi

ani času, co se jen tak vleče

F

Tak žádný křeče, nic mi neuteče

Čtu si nohama tuhle zem, její mapu
Hory a údolí a pomalu chápu,
proč je mi jako bych se vracel zpátky k mamě,
která tu dlouho a trpělivě čekala na mě

Tady jsem pánem ve svém domě
a všechno, co tu je, to je tu pro mě:
Moje lesy, kopce, stromy a řeky,
údolí, cesty, pole až na věky

Jsem velmi velmi bohatý pán
Mám všechno, co chci
a co chci, to mám
Mám všechno, co chci
a co chci, to mám

KALNÁ ŘEKA

Hmi *D*
Miloval jsem holku ze sousední vsi

Hmi *D*
Ale její táta nechtěl mi ji dát

G *Emi*
Bylo nám tenkrát sedmnáct

G *Emi* *D*
A já potají ji chodil krást

Za dědinou u řeky v zátoce
My svázali si ruce a dali slib
Že ať se děje cokoli
Tohle pouto nikdy nepovolí

Odvedli mě na vojnu a pak přišla rána
Vrátil jsem se domů a Magda byla vdaná
Lidi, jak mně se chtělo jít
Všechno zničit, zabít, na dně utopit

C *D* *Emi*
Jenom kalná řeka ví

Ami *D* *G*
Kam nás vlny vyplaví

C *D* *Emi*
A kde najdem přístavy

Ami *D* *G*
Pro svý srdce bolavý

Ale žít se musí a čas rány zajizví
A taky koňalka, práce a kamarádi
Jo a taky jsem se oženil
A Magdě ze sousední vsi odpustil

Takovej už je zvyk v tomhle kraji:
Zařaď se, postav dům, zaopatři rodinu
I když jsem se snažil dost
Nikdy nebylo to víc než lhostejnost

Po letech jsme se s Magdou zase potkali
A co mělo bejt mrtvý, rázem ožilo
Jako dřív za mladých let
I když nám teď bylo hodně přes třicet

Začali jsme se tajně scházet za řekou
Jak naše děti rostly, my mládlí
Zase nám bylo sedmnáct
A já potají ji chodil krást

Jenom kalná řeka ví...

A pak přišlo léto devadesát sedm
A velká voda smetla půlku kraje
Já v tom viděl znamení
Když zaplavila naše stavení

Jsem snad jedinej, kdo se tenkrát smál
Když si řeka brala naše domy
A s nimi ty roky ztracený
A životy bez snění a bez ceny

Sotva voda opadla, už nebylo co řešit
Vzal jsem co zbylo a Magda vybrala svý úspory
A pak jsme tajně přešli most
A za sebou nechali svý rodiny a minulost

Tak to je příběh můj a Magdy ze sousední vsi
A vy, jestli dokážete, sudte
Kdo je vinen za zločin:
Láska, nebo věrnost především?

Jenom kalná řeka ví...

KÁMEN V BOTĚ

C F
Je půl čtvrtý ráno v jednom městě
Emi Ami
Jsi poslední opilec, co ruší noční klid
C Ami
Potácíš se na rohu, po kapsách hledáš klíče
Dmi G
Ale nevíš ani, kde leží tvůj byt
C F
Naproti v okně se rozsvítilo
Emi Ami
Ženskou siluetu si snažíš představit
F G F
Řekl bys jí: Milá dámo, vemte mě nahoru
G
Budu galantní nebo povím nějaký vtíp
C Ami Dmi G
Ale ten kámen, co tě v botě tlačí nejde jen tak zahodit

Vzpomínáš, jak chtěls jet do Paříže
Pod Eiffelovkou se vyfotit
A pak's tam stál nad tou kalnou stokou
A pozoroval měsíční svit
Otrávenej a zklamanej jezdils metrem tam a sem
A z toho rozbředlýho nic chtělo se ti blít
Nějakej chlápek na blešáku pod mostem
chytil tě za rukáv a povídá:
Il est grand temps pour toi. Quitte!
A ten kámen, co tě v botě tlačí musíš konečně už zahodit

Včera v hospodě jsi dostal pěstí
Od toho chláпка, co vypadal jak Brad Pitt
Chtělo se ti smát a nevěděl jsi proč
Dostals druhou a byli jste si kvít
Pak jsi seděl v parku dole na náměstí
Šla kolem paní svoje psisko vyvenčit
Vzpomněl sis, že za tejděn ti bude přes čtyřicet
A že ti může každěj políbit
A že ten kámen, co tě v botě tlačí musíš konečně už zahodit

Někde vzadu ve tvý hlavě je domek se zahradou
Pár jabloní a vůně lip
Nějaká žena, co ti říká Taťko,
kafe je na stole, pojd se k nám posadit!
Měl bys ji znát, ale ani její jméno
Si po těch letech nedokážeš vybavit
Jen holej fakt, že v tomhle domě
Ses vždycky cítil jako parazit
Tenhle kámen, co tě v botě tlačí nejde, pořád nejde zahodit

Je půl pátý ráno v jednom městě
Za chvíli se musí rozednít
Vítr tě žene prázdnou ulicí
Jak pomačkanej igelit
Já vám, i hrdinové mají slabý chvílky
Kdy se neovládnu a projeví svůj cit
A ten, co celej život páčil za sebou mosty
Se taky jednou musí otočit
A ten kámen, co tě v botě tlačí
Musíš konečně už zahodit
Ten kámen, co tě v botě tlačí
Kámen, co tě v botě tlačí
Ten kámen, co tě v botě tlačí stačí přece jenom zahodit

KANTOROVY VARHANY

D
Drž mě pevně, drž mě pevně
C G D
Jako stromy kořeny se drží země
D
Drž mě pevně, drž mě pevně
C G D
Jako stromy kořeny se drží země
C
Je vrchol někde nad námi
G D
A Kantorovy varhany znějí temně

G C G
Žil jeden starej kantor ve vsi pod horami
G C D
Každej večer při mši zpíval, hrál na varhany
G C D
Ale v duši klid mu chyběl, on v klapkách, v písťalách
A+
Ukrýval svůj strach

Drž mě pevně, drž mě pevně...

Jednoho dne Smrt si vyšla hledat ženicha
Potká kantora a povídá, ať za ní pospíchá
"Smrti, milá Smrti, šel bych s tebou rád
Ale kdo bude za mě hrát?"

Drž mě pevně, drž mě pevně...

"Dobře, brachu, dám ti ještě šanci poslední
Když vydržíš hrát a na jedný noze stát než se rozední
A jestli ne, tak můžeš se se světem rozloučit
Musíš se se mnou oženit."

Drž mě pevně, drž mě pevně...

Hraje kantor celý den a zpívá celou noc
Anděly a všechny svatý volá na pomoc
Ale dřív než ráno ve vsi začal kohout kokrhat
Ten chudák k zemi pad

Drž mě pevně, drž mě pevně...

Nad údolím za lesem kamenný varhany
Každej večer rozezní se na všechny strany
Že ten, kdo se neumí se smrtí usmířit
Neumí ani žít

Drž mě pevně, drž mě pevně...

KATARÍNA!

G   *C*   *Ami*

I-o-o, Katarína, o-o-ó-o-ó-

Iba ty a žiadna iná, o-o-ó-

Si ako jeseň, ktorá prichádza po lete

Si ako pieseň, ktorú nevie spievať nikto na svete

Iba ja, á-á-á-

I-o-o, Katarína, s jedlom rastie chuť

Nemôžem ťa, duša moja, nemôžem ťa zabudnúť

Si ako jeseň, ktorá prichádza po lete

Si ako pieseň, ktorú nevie spievať nikto na svete

Iba ja, á-á-á--

KDYŽ SI BÁJEČNOU ŽENSKOU VEZME IDIOT

A E
Jo, když si báječnou ženskou

A E
vezme idiot

D A
tak jí zbydou jen oči pro pláč, pláč, pláč

E A
No co je tohle za život?

On celej den jen tak sedí
chlástá lahváče a čumí na fotbal
a jediný co umí říct, říct, říct:
„Proč já si tě tenkrát vůbec bral?“

Ona sní o něžných vyznáních
za úplňku když se sešeří
A místo toho slyší jen, jen, jen:
„Co bude dneska k večeři?“

Tolik by si přála od něj slyšet:
„Miláčku, ti to dneska sluší“
Kráva jedna pitomá-má-má-má,
nerozumí mužský duši

Jo, když si báječnou ženskou vezme blbej idiot
tak jí zbydou oči pro pláč, pláč, pláč
No co je tohle za život?

D A F#mi
Jo, když si báječnou ženskou
E A
vezme idiot, idiot, idiot, idiot.

KOLOTOČ

Gmi

Holka byla jako květ, učiněná růže

D7 Gmi

co se nedá jen tak od kdekoho utrhnout

Gmi

Přivonět si lákalo by nejednoho muže

D7 Gmi

Kdo nevyletí z kůže, ten se může pomínout

Cmi D7 G7 Cmi

Vyrví mi srdce, vyrví mi z těla

Cmi D7 G7 Cmi

Ztratil jsem hlavu a nevím proč

Cmi D7 G7 Cmi

Duše mi celá uletěla

Cmi D7 G7 Cmi

Točí se točí kolotoč

Ale jednoho dne přišel frajer a ty jeho oči
namířily na ni jako odjištěnej kvér
Bacha holka, je to jenom bez kočáru kočí
na řetízkovým kolotoči černej pasažér

Na každou její otázku měl odpověď pádnou
Hory doly, modrý z nebe, to jí sliboval
A jak miluje ji prej nemiloval žádnou
a tak dlouho jí lhal, až ji obelhal

Vyrví mi srdce, vyrví mi z těla
Ztratil jsem hlavu a nevím proč
Duše mi celá uletěla
Točí se točí kolotoč

Ale kde měla bejt veselka, tam prázdno je a ticho
Nepřichází psaní ani pár mizernejch vět
Jí se tenčí naděje a roste jí břicho
Inu, mladá paní, takovej je svět

Vyrví si srdce, vyrví si z těla
Z nešťastný lásky do vody skoč
Duše ti někam uletěla
Porouchal se kolotoč

KRAJINA V OBRAZECH

Emi C Hmi...

Obraz první: Cesta mezi poli
V horkém letním dni a po ní
Vidět jak se blíží jezdec bez koní a bez pistolí
Místo oře osedlal si rám se dvěma koly

Fmi

Cvrčkové v obilí chřestí jak kastaněty
A modrá obloha vlévá se do paměti

Dmi

Je mysl klidná a srdce připravené

D

A jezdec mezi poli v záběru zpomaleném

G

D

Odzbrojený tam stojí, odzbrojený

Ami

D

Emi

Odzbrojený tam stojí, odzbrojený

Obraz druhý: Vážka nad rybníkem
Nad hladinou klidnou jak ústa před výkřikem
Teď se dobře dívej! Volá mladý muž na hrázi
Na svou dívku, která opodál jen pro něj klopi řasy

Ten pohled nelze vydržet, je jako v očích písek
Když ty svaly, šlachy, vazy od hráze odlepí se
Proletí vzduchem a zmizí ve vlnách
A dívka na břehu zašeptá Ááách!

Okouzlená tam stojí, okouzlená

Obraz třetí: Skála rozeklaná
Trhlina zeje jako rána
Prsty hledají kde zachytit se mohou, skalní stěna
Ruka natažená, napnutá lana

Kdo koho táhne k sobě a kdo kým je veden?
Mohamed horou, nebo hora Mohamedem?
Kde člověk bere sílu vylézat hory, skály
Aby stanul na vrcholu a zjistil, jak je malý

Ohromený tam stojí, ohromený

Obraz čtvrtý: Kamarádi popíjejí
Na vesnické zábavě je veselo o posvícení
Děvčata výskají a tančí, sukně podkasany
Jak barevný pentle kolem víří na parketě pod kaštany

Muzika dohrála a ty rozkvetlé stromy
Do noci svítí tak jako lampióny
Přátelé se rozcházejí domů každý cestou jinou
A ranní slunce vychází nad krajinou

Opojení tam stojí, opojení
Odzbrojení, okouzlení, ohromení, opojení

KRASOJEZDKYNĚ !

F#mi   *D*   *E*   *C#7*
Přijel jsem na chvíli pozdravit přítele
F#mi   *D*   *E*   *C#7*
Po hospodách vést silácké řeči
F#mi   *D*   *E*   *C#7*
Představení skončilo, zítra je neděle
F#mi   *C#7*   *F#mi*
Odplouvám do bezpečí

Bolestí jednoho je druhého štěstí
Co nelze vyslovit, to voní po neřesti

Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcera oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

Čas je šarlatán a věci sotva změní
Tahleta zastávka byla jen na znamení
Naše cesty už se asi těžko skříží
Hledám tě v Babylóně, a ty jsi v Paříži

Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcera oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

S kapodastrem na 2. poli se hraje jako Emi, C, D, H7.

KRYSY

G   *D G*   *D*
Pod pomníky hrdinů z mramoru a ze zlata
G   *D G*   *D*
mají krysy doupata, mají krysy doupata
G   *A G*   *D G*
Pod sochami svatých ozývá se krysí smích
G   *D*
Chichichichichííí...

A když se kácí pomníky a když sochy svatých padají
Krysy s krysím úsměvem pod nové se schovají
Jen na povrch se vyvalí všečen smrad a výkaly
co pod pomníky zůstaly a co sochy svatých skrývaly
Všečen smrad a výkaly
Chichichichichííí...

G   *A G*
A tak se staví a boří a staví
G   *A G*
na paměť staré i nové slávy
G   *D*
Jenom nevím jestli si
G   *D*
vzpomenete na krysy
G   *A G*
Jenom nevím jestli si
G   *D G*
jestli dojde taky někdy na krysy
G   *D G*
Jestli vůbec někdy dojde taky na krysy
G   *D*
Chichichichichííí...

LANO, CO K NEBI NÁS POUTÁ

F *Gmi* *F* *C7*
Já sedával v přístavu, popíjel kořalu, s holčkama laškoval
F *Gmi* *F* *C7*
A bylo mi fuk, co je, hlavně když fajfka mi doutná
F *Gmi* *A7* *Dmi*
Co bylo, už není, všechno můj jmění jsem dávno rozfofroval
F *Gmi* *F* *C7* *F*
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši!
Objedná si drink a sedne si vedle do kouta
Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši!
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Já povídám: Pane, odkud se známe? Esli se nemýlíte?
A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?
On na to: Pojď, dej se na moji loď, má jméno Eternité
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Dmi D7

G *Ami* *G* *D7*
Ty jeho slova se zařízly do mě jako bys břitvou šmik
G *Ami* *G* *D7*
Jako když po ránu vzbudí tě křik kohouta
G *Ami* *H7* *Emi*
Tak povídám: Jdem! A ještě ten den stal se ze mě námořník
G *Ami* *G* *D7* *G*
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Tak zvedněme kotvy a napněme plachty, vítr začíná vát!
Černý myšlenky vymetme někam do kouta
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá
Emi
G *D7* *G* *D7* *G* *D7* *G* *D7* *G*

LEŽÍ DÁMA NA KOLEJÍCH

C

Leží dáma na kolejích svázaná a spoutaná

Ami

Nemůže pohnout ani rukama ani nohama

C

Zoufalá, do oblak upírá svůj zrak

Ami

Času je málo a v dáli houká vlak

Leží dáma na kolejích spoutaná a svázaná

Je to žena klenotníka Jessieho Morgana

Zpropadený klenotník zbavit se jí chtěl

když mu stála v cestě k tanečnici Izabel

Emi

Koleje osudu jsou klikaté a záhadné

G G7

Jak to všechno dopadne, jak tohle všechno dopadne?

Leží dáma na kolejích, takže vlastně neví ani

že se vzali kde se vzali tu se vzali Indiáni

Vykolejí vlak a cestující pobijou

Potom sednou na koně a zase odjedou

Koleje osudu jsou klikaté a záhadné

Jak to všechno dopadne, jak tohle všechno dopadne?

Leží dáma na kolejích svázaná a spoutaná

Nemůže pohnout ani rukama ani nohama

Nad prérií hejno supů vzlétlo do oblak

Všude kolem ticho a nikde žádný vlak

Leží dáma na kolejích bezmocná a zoufalá

LOVCI LEBEK

Emi

D

Pouští a pralesem, savanou i buší

C

H7

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Oči na stopkách, nastražené uši

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

To ticho ruší jen bzukot muší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

C

G

H7

Lid se chvěje úzkostí a oheň dohořívá

Tak málo času zbývá, tak málo času zbývá

Král uprchl do hor, v noci když všichni spali

Proroci věštili, proroci varovali

Pouští a pralesem, savanou i buší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Oči na stopkách, nastražené uši

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Hlas se chvěje, srdce v krku buší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Šaman čte z popela jen samé špatné zprávy

Ženy vzaly šperky své a do země je zakopaly

Muži stáda pobili a naházeli do jezera

Jak dlouhá bude chvíle od rána do večera?

Pouští a pralesem, savanou i buší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

S kulometem, bajonetem, kanónem i kuší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Oči na stopkách, nastražené uši

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

Hlas se chvěje, srdce v krku buší

Jdou lovci lebek, za nimi lovci duší

LUCIE

Ami7

D7

Lucie byla skvělá holka, nejlepší holka z okolí

Gmi7

E F#mi7 Gmi7 G#mi7

Měla jen jednu drobnou vadu: šla s kýmkoli

Ami7

D7

Stačilo vlastně strašně málo, aby se mohla zamilovat

Gmi7

E F#mi7 Gmi7 G#mi7

Po pár pivech od kdekoho nechala se ukecat

Tomu dala, tomu dala - jenom já jsem nedostal

Tomu dala, tomu dala - a já ji tak miloval

Léta jsem do ní hučel, aby si mě taky všímala

Jenže ona, mrcha jedna, vždycky se mi vysmála

Tomu dala, tomu dala - jenom já jsem nedostal

Tomu dala, tomu dala - a já ji tak miloval

Jednou ji našli v kaluži krve po ránu na chodníku

Ležela, nohy roztažený, šestnáct bodnejch ran v hrudníku

Marně policie pátrá, kdo ji tenkrát dorazil

Jenže chyběj podezřelí, stopy, natož důkazy.

Tomu dala, tomu dala - a já ji tak miloval

Tomu dala, tomu dala - proto jsem ji oddělal

Za kousek lásky šel bych světa kraj...

MARIE!

C *Emi*
Marie! Já nespím, jsem na cestě celou noc
C *Emi*
Já nejsem z těch, co prosí, ani ten, kdo žebrá o pomoc
Hmi *Ami C*
Pluji k tobě se stěžněm vztyčeným
G *F* *Emi*
Mečem svým jdu si tě dobýt

Věže kostelů se bortí a vlaky mění směr
Na zem se snesla hejna ptáků bez křídel
Moje loď se v bouři kymácí
Do bot mi teče a nad hlavou hoří

Posílám ti v láhvi pár nenapsanejch vět
Nezdráhej se přijmout, jen to, a je to naposled
Až vyjedou čtyři jezdci na koních
Bude pozdě chtít se schovat

Ledovce tají a moře zaplavuje zem
Den je jak noc a noc je jako den
Z nebe padá nekonečnej déšť
Vichřice zuří a potopa trvá

Tak oblékni si svoje šaty sváteční
A dojdi až k té hoře, co do nebe ční
A zbyde-li ti čas, tak volej do mraků
Marie! Že nejsi poslední, žes byla první

MARKÉTO!

E   A   E   A
Markéto, Markéto, osedlej koně
E   A   E   A
Jednoho pro sebe, druhého pro mě
G#mi C#mi   F#mi   H7
Budeme daleko, až sirény zazní
E   A   E   A
Markéto, Markéto, svět se zbláznil

Mám ruce od krve a na botách bláto
Na rukou prsteny - kočičí zlato
Mládí mi uteklo a s ním moje zdraví
A kde sakra zůstaly můj dobrý mravy?!

Včera jsem vyloupil Komerční banku
S těmahle prachama budem si žít jako na zámku
Podívej, holčičko, jak krásně šustí
Budeme bohatý, budeme tlustý

Koupím ti bourák pobitej zlatem
Obrovskej bílej dům, před domem bazén
Se mnou pak navěky zůstaneš mladá
Markéto, Markéto, měj mě ráda

Teď mi jde po krku železná zmije:
Soudce a komisař, policie
Jen co se dostanem za devatero hor a lesů
Shodím tu tíhu, co na zádech nesu

Markéto, Markéto, osedlej koně
Jednoho pro sebe, druhého pro mě
Budeme za vodou, až sirény zazní
Markéto, Markéto, svět se zbláznil

MĚLA JSEM JÁ PEJSKA

Ami

Gmi

Měla jsem já pejska velkého jak tele

F

E7

Když se mnou šel po ulici, každej se ho bál

On mi každý ráno vylez do postele

Přitulil se ke mně a hřál mi nohy, hřál

Ami

Jenomže můj starej, vožrala vožralej

G

vylízaná palice

F

zase neměl prachy a byl plonkovej

E7

propil pejska v putyce

Nadělali řízky z mýho pejska

aj aj aj aj aj

Paničce se stejská, strašně stejská

aj aj aj aj aj

MILOVANÝ SYN

F   *Dmi* *C*   *F*
V rukou mého syna je moje síla
F   *Dmi*   *C*   *F*
a naděje že jednou zbaví mě mých vin
Dmi   *B*   *C*   *F*
Duše mého syna krajina širá,
Dmi   *B*   *C*   *F*
na kterou nikdy nepadne stín
Dmi   *C*   *Dmi*
Tohle je můj milovaný syn
Dmi   *C*   *Dmi*
Tohle je můj milovaný syn

Můj syn rozumí řeči zvířat i lidí
a jeho oči vidí v srdci každý skrytý čin
Hlas mého syna se nese nad horami
Sílu mého syna velebím
Tohle je můj milovaný syn
Tohle je můj milovaný syn

Srdce mého syna je laskavé a dobré
Jeho dům ať navěky je i domem mým
Vůně mého syna jako vůně pole,
kterému žehná Hospodin
Tohle je můj milovaný syn
Tohle je můj milovaný syn

MOJI UČITELÉ

G C G C Emi
Copak asi dělá pan učitel Ota?
G C G C Emi
Zahořklej starej mládenec, se skvrnama na kalhotách
Ami C G
Jestli už se umyl a vyměnil si slipy?
Ami C G
Pan učitel Ota, o tom vyprávěj se vtipy
Hmi D
Bez respektu, bez auta, bez autority, bez rodiny
G C G C G C G
Pančel Ota, těleso ponořené do kapaliny

Copak asi dělá paní učitelka Lída?
Před kterou se vždycky třásla celá třída
Když zařvala strašným hlasem rozzuřené šelmy
A pak vlekla nezbedníka za ucho do řiditelný
Třesoucí se ruce a propocení tílka
Souška čitelka Lída, velká násobilka

Copak asi dělá pan učitel Míra?
Jestli už se stal řiditelem všehomíra?
Jestli už se vydrápal na nejvyšší místo
Kde má svoje jisto, svůj pořádek a čisto
Kde všichni drží krok a kde si každý hledí svého
Pan učitel Míra, míra kdovíčeho

Copak asi dělá paní učitelka Helena?
Kdo ji večer objímá a hladí její kolena?
Co se vždycky rýsovala pod plisovanou sukní
Paní učitelka Helena byla naše první
Jak se asi má, jak si asi žije?
Naše učitelka názorné biologie

Copak asi dělají moji učitelé?
Já vím, byl jsem dítko velmi zatvrzelé
Teď stojím tu před starou školou a čtu nápisy po zdech
Zase nemám úkoly a zase už jdu pozdě
A jsem vám i po těch letech pořád stejný tele
Ale šťastnej, že jsem přežil svoje učitele
Díky Bohu, že jsem přežil svoje učitele!

Být obyčejný, bystrý
Slyšet mlýn
Pyšný pytel
Polykat plyn
Mýt pyj

MRAKY

E *G*
Někdy před sto lety se můj dědek narodil
E *G*
A celej dlouhej život se na poli lopotil
E
Jaro, léto, podzim, dřina - neznal, co je dovolená
H7
Tři košile, sedm dětí, dvoje boty, jedna žena

E *A*
Jdou, jdou, jdou mraky oblohou jdou
H7 *E*
Jdou, jdou, jdou a nikam nedojdou

Fotr přišel do města, do fabriky
Kde motal dráty, vrtal díry, tahal hřebíky
Po šichtě na pivo, v neděli na fotbal
Nekonečně blbej televizní seriál

Jdou, jdou, jdou mraky oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam nedojdou

Já sedím v teple na prdeli ve svý kanceláři
Moje práce informace, data v kalendáři
Já vyštudoval všechny školy s dobrým prospěchem
A stejně nevím, co tu dělám a kdo vlastně jsem

Jdou, jdou, jdou mraky oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam nedojdou

Nechci bejt jako ve větru strom
Kterej se skácí, když udeří hrom
I kdyby po mně tady zbyl jenom prach
Ať jsem aspoň písek v přesýpacích hodinách

Jdou, jdou, jdou mraky oblohou jdou
Jdou, jdou, jdou a nikam nedojdou

MŮJ TÁTA A JÁ

Ami   *Dmi*
Až přijde táta domů
G   *C*
svalí se na gauč v kuchyni
F   *B*
a řekne mi Pojd' sem, skoč mi dolů do trafiky
E7
a pomoz mi z šatů
Ami   *Dmi*
A já poběžím po schodech dolů
G   *C*
vyběhnu na ulici, mince v dlani
F   *B*
Už nejsem malý, už jsem veliký!
E7
Startky bez filtru a Blesk pro máho tátu!

C H7 A7 Dmi G C E7

Můj táta umí všelijaké věci
Nosí mi dárky z dalekých cest:
Nafouklou rybu, svíčku, co hoří
klubíčko drátu
V Africe loví divoké slony
Tryskáčem závodí ostošest
Plaví se lodí po širém moři
A to je pravda, říkal mi to, takovýho já mám tátu!

Kočka na okně pokojně přede
Můj táta spí a zdá se mu sen
Dívám se tiše, jak hlasitě dýchá
Tahleta chvíle je svatá
Až se pak vzbudí, vezme si boty a hřeben
Tak já zas jdu, a zmizí někam ven
A takhle žijem my dva z domu ticha
můj táta a já, já a můj táta

Mon papa et moi
Můj táta a já

MUŽ, KTERÝ SÁZEL STROMY

Ami *G* *Emi*
Naštípál dříví, zapálil v kamnech
Otevřel staré noviny
Kapesním nožíkem ořezal tužku
Úhledným písmem vyplnil křížovku
Svlékl si košili, vyzul boty
Zhasil lampu a potom šel spát

G D C G Emi Hmi D
G D C G Emi D G

Hmi *C*
Zdál se mu sen, že narukoval
Ami *D*
Jako císařský voják na haličskou frontu
Hmi *C*
A granát, který vedle něj explodoval
Ami
Mu utrhnul ruce
D *D7*
Od té doby přestal se modlit

Ráno nasypal zrní do prázdné misky
Vypustil slepice z kurníku
Opláchl obličej pod chladnou vodou
Horkou zalil kávu v květovaném hrnku
Zabalil chléb s máslem do starých novin
Zastrčil svačinu do kapsy
Přes záda přehodil vatovaný kabát
A vydal se na cestu, vydal se do práce

Muž, který sázel stromy
Muž, který sázel stromy

NA DRUHÝ BŘEH

E *F#mi...*
Pomalů a klidně plynou řeky do moří
Břehy podemílá jejich proud
Až můj oheň zhasne, až má svíce dohoří
Chci pomalu a klidně vydechnout
Aj aj aj...

Až převozník si najde moje jméno s adresou
A řekne: Už je čas, přišel tvůj den
Ať se mů srdce nechvěje a ruce netřesou
Chci odejít, chci vyplout připraven
Aj aj aj...

Až poznám, že všechny moje dny sečtený jsou
Až ucítím, že krátí se mi dech
Ať něžný vlny houpavý mů tělo odnesou
Na druhý břeh
Aj aj aj...

C#mi E C#mi E H D

G *Ami...*
Pomalů a klidně plynou řeky do moří
Nikdo nezastaví jejich proud
Až můj oheň zhasne, až má svíce dohoří
Chci zapomenout, chci zapomenout
Aj aj aj...

NA KONCI CESTY

Gmi   *F*   *Gmi*   *F* *Gmi*
Došel jsem na konec cesty s tou, kterou jsem miloval
Gmi   *F*   *Gmi*   *F* *Gmi*
Došel jsem až na kraj světa s tou, kterou jsem miloval
B   *F*   *B*   *F* *D7*
Došel jsem až na břeh moře s tou, kterou jsem miloval
Gmi   *F*   *Gmi*   *D7* *Gmi*
Došel jsem na konec cesty s tou, kterou jsem miloval

Došel jsem na konec cesty s tou, kterou jsem miloval
Došel jsem až na břeh moře s tou, kterou jsem miloval
Po obloze lítali ptáci, vlny bíly, vítr vál
Už nebylo kam dojít dál s tou, kterou jsem miloval

NA ŠIRÉM MOŘI

Gmi *B*
Kdysi a kdesi na širém moři vezl náš koráb do přístavu
F *D7*
vzácný náklad, drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu
Gmi *B*
A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří
F *D7*
Daleko od břehu uvízl koráb v úplným bezvětří

B *F*
Nic dobrého z toho nekouká
Cmi *Gmi D7*
když do plachet nám vítr nefouká

Gmi
Hou, hou, samá voda
F
Hou, hou, samá voda
Gmi
Hou, hou, samá voda
D7 *Gmi*
Nepřihorívá

Tak míjejí dny a míjejí týdny a pořád jako na potvoru
vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru
Námořníkům kručí v bříše, hlady přišli o rozum
Vrhají se přes palubu do tlamy žralokům

Nic dobrého z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Kormidelník v poledním žáru oběsil se na stožáru
a v podpalubí leží tam ožralej kapitán
Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje
když není nikdo, kdo by věřil, že ještě někam dopluje

Nic dobrého z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Já jedinej zbyl na týhle lodi a dobře vím, že na mně je
dovézt náklad do přístavu, až vítr znovu zavěje
Je zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje
Ale běda, třikrát běda těm, co chybí naděje!

Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

NAD KOLOČAVOU

F

Někdo napsal do kamene historii světa

Emi

Nekonečný příběh, příběh o dvou větách

Dmi

O tom, po čem šlapeme, a o tom, po čem toužíme

G

A tom, kdo nás drží a koho my se držíme

F

Už dobrý pastýř na úbočí kopců stáda přihnál

C

Zdravím tě z míst, kde není signál

Dmi

G

Kde jenom mraky jako ryby nad hlavou mi plavou

Fmaj Cmaj

Je klid a mír nad Koločavou

Fmaj Cmaj

Je klid a mír nad Koločavou

Jsme dvě kapky deště, co se v jednom moři spojí

Až rozplyne se moje duše v tvé a tvoje v mojí

A všechno co nás bolelo, zklamalo a tížilo

Zase bude jako kdyby nikdy nebylo

Jsme ve stejném okamžiku, na stejném světě

Moje duše rozletí se, kdekoli najde tě

Připojí se k mrakům, co po obloze plavou

Je klid a mír nad Koločavou

Je klid a mír nad Koločavou

NEJSEM SÁM

E *Hmi*
Nejsem sám, někdo má mě rád

D *A* *Hmi*
Myslí na mě třeba právě teď, právě teď

A *Hmi*
Mám bezva kámošku, scházíme se každý pondělí

A *Hmi*
A já tak nesmělý pokaždý klopím oči k parketám

A *Hmi*
Říká mi Medoušku a ráda snídá v posteli

G *A* *Hmi*
Je na mě milá (když jí meju nádobí a zametám)

Nejsem sám, někdo má mě rád
Myslí na mě třeba právě teď, právě teď

V sobotu v neděli sjíždějí se naši příbuzní
Jsou prostě líbezní všichni ti bratřenci a tetičky
Radostné výkřiky do noci po celém domě zní
(Ráno pak s úžasem hledím do prázdný ledničky)

Nejsem sám, někdo má mě rád
Myslí na mě třeba právě teď, právě teď

V pátek mi pod oknem zazní: Poď na panáka!
Kdo to tu huláká? Á, moji věrní stojí tu
Jsme bezva kámoši, stále nás k sobě cosi láká
Jsou vždycky při mně (když za ně platím útratu)

Nejsem sám, někdo má mě rád
Myslí na mě třeba právě teď, právě teď

NEMÁM RÁD TRPASLÍKY

G   *F*   *Dmi*   *G*
Nemám rád trpaslíky a ty jejich zvyky
G   *F*   *Dmi*   *G*
Nemám rád všechno, co z nich dělá trpaslíky
G   *F*
Ty jejich malý ručičky
F   *G*
Ty jejich malý hlavičky
G   *F*
Ty jejich malý srdíčka
F   *G*
Ty jejich malý dušičky
F   *Dmi*   *G*
Veliký Bože! Proč jsou tak strašně maličký?

Nemám rád trpaslíky a ty jejich zvyky
Nemám rád všechno, co z nich dělá trpaslíky

Jak pijou ty svý pivíčka
Jak žerou ty svý knedlíčky
Jak vedou ty svý řečičky
Jak mluvěj ty svý pravdičky
Veliký Bože! Proč jsou tak strašně maličký?

Nemám rád trpaslíky a ty jejich zvyky
Nemám rád všechno, co z nás dělá trpaslíky

G Cmi Fmi G

NEZDÁRNÝ SYN

G F G F
Má moje matička veliký žal
G F G F
že se jí synáček na vojnu dal
G F G F
Ale já nikdy žádnou bitvu nevyhrál
G F C A7
Já pokaždý nohy na ramena vzal

D G D G
Bože, kdo že za to může
D G D G F
že jsem bodlák a ne růže?

Zdědil jsem po strýci malé jmění
Postavil dům, dal se do ženění
Ale jednoho jara - prokletej den!
Dům lehl popelem a žena se sousedem

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Chudej jak myš s párem zedranejch bot
Dal jsem se najmout na zámořskou loď
Ale sotva jsme dopluli čtyřicet mil
Koráb šel ke dnu - já jedinej zbyl

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Na koňském trhu smlouvám s handlířem
„No nekupte takový krásný zvíře!“
A potom když jedu nocí se svým koněm sám
Herka mi zdechla, tak co z toho mám?!

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Od domu k domu jde obchodníček:
„Já prodávám zázračný hojivý lék!“
Ale namísto zástupů uzdravených
mě provází nadávky, kletby a smích

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Tak už to, matko, na světě chodí
Žádnej se podruhý nenarodí
Zbydou tu po mně jen dluhy mnohé
a plačící vdovy a sirotkové

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

O MALÉM RYTÍŘI

Hmi *D*
Jede jede rytíř, jede do kraje
A *Hmi*
Nové dobrodružství v dálce hledaje
Hmi *D*
Neví, co je bázeň, neví, co je strach
A *Hmi*
Má jen velké srdce a na botách prach

G *F#*
Jednou takhle v neděli slunce pěkně hřálo
G *F#*
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
G *A*
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
G *A*
Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
Hmi *A*
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát
G *F#7*
Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!

Ale milostpane! spráskne ruce starý čeledín
Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:
Má povinnost mi velí pomáhat potřebným
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným
Marně za ním volá stará hospodyně:
Vraťte se, pane, lidi sou svině!

Ale sotva dojel kousek za městskou bránu
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no chátra špinavá
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pouť
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu)
A zde můj štít a přílbice! (plechovka od špenátu)
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé!
Jedem vysvobodit princeznu z letargie

A šíleně smutná princezna sotva ho viděla
Vyprskla smíchy a plácla se do čela
Začala se chechtat až jí z očí tekly slzy
To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzý!
O mou ruku se chce ucházet tahle figůra
Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!

Tak jede malý rytíř svojí cestou dál
Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu neprohrál
I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
A děvka z ulice mu plivla na kalhoty
Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
Zůstává rytířem - ve svém srdci

Jede jede rytíř, jede do kraje
Nové dobrodružství v dálce hledaje
Neví, co je bázeň, neví, co je strach
Má jen velké srdce a na botách prach

OBEŠEL JSEM HORU

Ami   *D*   *Ami*
Když poprvé dokola obešel jsem horu
C   *F*   *D*   *Ami*
Jenom poplašený pták vzlétl na obzoru

Když podruhé dokola obešel jsem horu
Uviděl jsem na sněhu krvavou stopu

Je to snad krev jelena, nebo dravé šelmy?
A kým byla raněná? Málo, nebo velmi?

Komu asi patřila? Jakému tvorů?
Z jaké rány prýštila? Z jakého bolu?

Když potřetí dokola obešel jsem horu
Došlo mi, že celý čas sleduji svoji vlastní stopu

To já tu stále dokola tančím svoje tance
Necháváje za sebou stopu raněného kance

OREL & PANNA

A

Orel a panna - nebe a zem

A7

opačná strana, noc a den

D

Orel a panna - rub a líc

E7 A

Jeden bez druhého není nic

Orel a panna léta si žili
on sám, ona sama, tak dlouho byli
každý z nich ve svém vězení
Dvě osamělá stvoření

Až jednou v sobotu orel si řek:
Na svoji samotu kde najdu lék?
Půjdu se podívat, co je na druhý straně
Tak šel a vešel orel k panně

Panna se brání: Pomoc, vrah!
Orel však za ní: Jen žádný strach!
Já jsem tvůj souseď - sám jako ty
Tak pojď a přestaň dělat drahoty!

A jak čas letí, za pár let
jejich děti zaplnily svět
Udatní rytíři bez bázně a hany
Maličcí orlové a panny

Orel a panna - nebe a zem
opačná strana, noc a den
Orel a panna - rub a líc
Jeden bez druhého není nic

PÁLÍŠ, DOUTNÁŠ, NEHOŘÍŠ

C *Dmi* *F* *C*
Máš pro všechno své důvody a jasnou odpověď
C *Dmi* *F* *G*
A kolem tvýho mega-ega otáčí se svět
C *Dmi* *F* *G*
Vedeš řeči o svobodě, ale máš kolem sebe mříž
Ami *Emi* *F* *C*
Pálíš, doutnáš, nehoříš

Tví architekti spásy ti postavili dům
A v něm hájí tvoje laciné evangelium
Co na tom, jestli na vlajce máš hvězdu nebo kříž
Když pálíš, doutnáš, nehoříš

E7 *Ami*
Ještě pořád se mi v noci zdává
F *G*
Že tě potkávám, ale už nepoznávám

Ten vysloužilý válečník a dobrák od kosti
Teď nabízí svou sbírku instantních něžností
A z minulosti přízraky mu stojí u dveří
Pálíš, doutnáš, nehoříš

Jedno dítě zhýčkané, co se chtělo prosadit
Teď naříká, že bez podrážek v botách nelze jít
Jsou věci jiné na světle a jiné v příšeří
Pálíš, doutnáš, nehoříš

Ještě pořád se mi v noci zdává
Že tě potkávám
Ale už nepoznávám

Všichni tví rádcové a šarlatáni a lživí proroci
Ti neprozradí jak se zbavit tajných nemocí
Když tvoje srdce prázdný je jak vyjedená spíž
Pálíš, doutnáš
Pálíš, doutnáš
Pálíš, doutnáš
Nehoříš

PANENKA BÁRBÍ & MÁLBOROU MEN

Emi F H7 Emi

Člověk je sám, zoufale sám

F H7 Emi

Člověk je člun po moři hnán

F H7 Emi

A neví odkud a neví kam

F H7 Emi

Chybí mu kapitán, kapitán

Ami H7 Emi

V přístavním lokále ztroskotal chlap

Ami H7 Emi

Bez kompasu, bez námořních map

Ami Hmi Emi

Holka, co seděla vedle u stolu

F H7

povídá: Fešáku, zkusíme to spolu?

Člověk je sám, zoufale sám

Člověk je člun po moři hnán

A neví odkud a neví kam

Chybí mu kapitán, kapitán

Pak zvedli kotvy a vyšli ven

Panenka Bárbí a Málborou men

Holka, co dala všem námořníkům

táhne ho domů. Táhne z něj rum

A do tmy a do noci huláká: Lásko, ach lásko! Dal bych si ještě paňáka!

Člověk je sám, zoufale sám

Člověk je člun po moři hnán

A neví odkud a neví kam

Chybí mu kapitán, kapitán

PANÍ DOMÁCÍ

Ab Db Ab

Paní domácí

Db Bmi Db

Těch let, co tady bydlím!

Db Bmi Db Ab

Mám židli, stůl a matraci

Ab Db Ab

Paní domácí

Paní domácí

Proč měníte zámky u dveří

a mé věci hážete na ulici?

Paní domácí

Paní domácí

Vždyť nájem řádně platím

Žiju skromně, málo utrácím

Paní domácí

Paní domácí

Tak snadno člověk věří

že důvěra se vyplácí

Paní domácí

S kapodastrem na 1. poli se hraje jako G, C, Ami.

PANÍ Z KOLONIÁLU

EDED EDED

Paní z koloniálu
Na zádech kožíšek a na krku šálu
Ve svém kvelbu 3x5
Kam vtěsnala snad celý svět
Mezi sýry a paštiky,
jogurty, rohlíky,
rajčata, papriky,
mouku a cukr a kávu

Ami G E7 Ami G E7 D

Paní z koloniálu
Píše na vývěsní tabuli bílou křídou:
Dnes čerstvá šunka, pečivo a sýr
17 stupňů, oblačno, zataženo
Sousedé přijdou a odejdou a zase přijdou
A celý vesmír žasne nad tou ženou

Paní z koloniálu
Na zádech kožíšek a na krku šálu
Nenadává na vedro, i když zrovna vedro je
Nenadává na zimu, i když se nezahřeje
I když obchody vážnou a bernák nemá nikdy dost
Na světě je přece tolik důvodů pro radost!
I když kolem rostou mega-hyper-super-markety
U té paní v koloniálu
Je jako doma, jako u tety

Emi

Skoč, holka, na nákup
Kup sýr
Kup rum
Kup chléb
Kup džus

D

Kup sůl
Kup pepř

H7

Kup kmín
Kup čaj

Emi

Kup med
Kup mák
Kup líh
Kup hrách
Kup gin
Kup tuk
Kup špek
Kup fík
A asitakdvacetdekašunkovýhosalámualetoholepšíhonejakominule!
Dík

PĚT PRSTŮ

A   B   A
Svět je plnej lidí
B   A   B   A
Jeden krade, druhej šidí
Gmi   A
Pán v paláci bydlí
Gmi   A
Chudák nemá ani židli

Pán má plnou kasu
a já po ní pasu
Ó, mé nářadí
si s ní poradí

D Cmi D Cmi D Cmi D Cmi D

Pán má tučnou peněženku
Čáry máry fuk! a už je venku
Tak naval, vážený
svoje prachy, hodinky a prsteny

Mám rád krásný ženy
zlatem ověšený
Ó, neznám větší slasti
když jejich šperky v mojí kapse chrastí

Svět je plnej lidí
Jeden krade, druhej šidí
Malej zloděj půjde za katr
Z velkýho se stane ministr

PONORNÁ ŘEKA

A7 Dmi A7
Jako noc pomine a nezanechá stín
Dmi
tak nikdy nesplyne moje tělo s tělem tvým
D7 Gmi Dmi
Jako se slévají dvě řeky v jedinou
A7 Dmi
tak nikdy nebude duše moje duší tvou

Dmi Gmi
Madam, jste ponorná řeka
Dmi Gmi
Hádám, co čeká na člověka
B A7 Dmi
který se nechá vašimi vlnami nést
Dmi Gmi
Acháty a ametysty
Dmi Gmi
nebo jen shnilé listí?
B A7 Dmi
Kdo si je jistý, co může-nemůže snést?

Dmi C
Co zítřek připraví?
F A7
Co na břeh vyplaví?
Dmi B A7
Kdy zmizí a kdy se zase objeví?

Madam, jste ponorná řeka
Hádám, co čeká na člověka
který se nechá vašimi vlnami nést
Acháty a ametysty
nebo jen shnilé listí?
Kdo si je jistý
co může-nemůže snést?

Ať mě vezme proud
ve vlnách utonout
chci plout ve vašich vlnách, utonout

Madam, jste ponorná řeka
Hádám, co čeká na člověka
který se nechá
vašimi vlnami nést
Acháty a ametysty
nebo jen shnilé listí?
Kdo si je jistý
co může-nemůže snést?

POSLUCHAČ Z PRAHY

Ami   *G*   *C*
Posluhač z Prahy poslouchá zprávy
Co se kde šustne, co nového je
Pozorně sleduje, co mu vypráví
Hlas z jeho přístroje

Emi   *Ami*
Hmm, tak to je

Emi   *G*   *Ami*
Hmm, tak to je

Posluhač z Prahy stanice ladí
Jako by hledal ztracený čas
Odpověď na dotaz, dobré rady
Z útržků slov skládá známý hlas
Který mu poví, jak to je
Který mu poví, jak to je

Posluhač z Prahy nechává zahrát
Písničku na přání s věnováním
Pro jednu bytost, co míval tak rád
Tu, kterou miloval k uzoufání

Dmi   *G*
Ta paní snad ani nemá zdání

Dmi   *G*
Že stále myslí jenom na ni
Hmm, tak to je
Hmm, tak to je

A tak v tichu svého pokoje
Sleduje ranní, polední, večerní zprávy
Slova, co linou se z přístroje
Pečlivě ukládá do své hlavy

Dmi   *G*
Posluhač z Prahy poslouchá zprávy
České dráhy, šílený krávy
Dálniči staví pro sebevrahy
Zástupy, davy, král je nahý
Konopí z trávy, dva šálky kávy
Pro svoje zdraví mozek z hlavy
Mozek z hlavy, z hlavy, z hlavy...
Hmm, tak to je
Hmm, tak to je

PRINCEZNA LADA

C *F*
Za městem, za domy v dřevěný boudě žije
C *F*
Tam co dřív bejvala zahrádkářská kolonie
Ze sklenice od hořčice víno z krabice pije
Červený víno s nápisem Poezie
Dmi *C* *G*
Ani hezká, ani milá, ani chytrá, ani mladá
Dmi *C* *G* *F*
A přece, představ si to, princezna Lada dá!

Princ Kamil, princ Libor a princ Dušan jsou mužové činu
Co nakupují za pět prstů v magacínu
Teď princezně Ladě k nohám snesli své dary
V igelitu bagetu, pár lahváčů a paklík s cigáry
A princezna Lada ráda své rytíře po zásluze odmění
Vždyť, představ si to, že na světě není žádná, kromě ní

Ani hezká, ani milá, ani chytrá, ani mladá
A přece, představ si to, princezna Lada dá!

Za město, za domy, na břehy Vltavy
Veze je tramvaj, tam usednou do trávy
V slunci se zalesknou jejich k nebi vztyčená kopí
A děravé zuby a od molů prožrané klopy
Co všechno už v životě propásli, co všechno už zkazili
Tak budme šťastni aspoň na chvíli, aspoň na chvíli
Co na tom, že štěstí je chvíle tak zoufale krátká
Za městem, za domy, tam co dřív bejvaly jatka

Ani hezcí, ani milí, ani chytří, ani mladí
Princové z Nemanic, z mokrý čtvrti kamarádi

Láska není láska, ale v tom to nevězí
Aspoň jednou v životě se cítit jako vítězi

PŘIJÍŽDÍ POSEL

Ami G E7
Z ranního šera kdesi nad obzorem
Ami G E7
vynořil se jezdec s bílým praporem
Ami G E7
Přijíždí posel a rozhlíží se v davu
Ami G E7
Přijíždí posel a nese dobrou zprávu
Dmi G
Jenomže zapomněl
Dmi G
Jenomže zapomněl
Ami G E7
komu ji má dát
E7 *Ami*
Komu má zprávu předat?

Od města k městu putuje celou zemí
Zdálky už mává a volá: Otevřte mi!
Tluče na bránu města a brána otevře se
Přijíždí posel a lidem zprávu nese
Jenomže zapomněl
Jenomže zapomněl
co měl vlastně říct
Co tu měl vyřídit?

Krajinou stínů jezdec bloudí světem
Ve sněhu zbydou stopy - a stopy vítr smete
Cesta je nekonečná, odnikud nikam vede
Přijíždí posel a nikdy nedojede
protože zapomněl
protože zapomněl
kdo ho posílá
Kdo ho posílá?

RANNÍ RÁNY

F   *C*   *G*
Probudil mě ptačí zpěv a hořká vůně piva
F   *C*   *G*
Kdosi troubil na trombón a jiný k tomu zpíval
F   *C*   *G*
Děšť bubnoval do oken a vítr střechu vzal
F   *C*   *B6*
A zlej osud skrz mou hlavu kalnou řeku hnal
Dmi   *C*   *B*   *Dmi*
Každý ráno proklínám a říkám: Čert ho vem!
F   *C*   *B6*
Každý ráno zní mi jako rána kladivem

Doktor přišel, aby vyňal třísku z mého ucha
Sestro, podejte mi skalpel, tento bratr má nečistého ducha!
A to už tedy vidím, že mi špatná karta padla
A pak běžím dlouhou tmavou chodbou a za mnou vlajou obinadla
Každý ráno proklínám a říkám: Čert ho vem!
Každý ráno zní mi jako rána kladivem

Nakonec jsem uštván smečkou laboratorních myší
Vrchní sestra vyhmátne mne přímo v mé skrýši
Popadne mě za límec a stáhne ze mne kůži
A pak cestou domů mluví o tom, o čem mluví muži
Každý ráno proklínám a říkám: Čert ho vem!
Každý ráno zní mi jako rána kladivem

Major-četař-generál teď vešel do pokoje
V holínkách a v hodinkách a s vyšívacím strojem
Zsinalostí jeho lékařství mi způsobeno
(Jenom místo knedlíků teď budeš baštit seno!)

ROAD MOVIE

Bmi

Ten chlápek měl růženec na předním skle

Ebmi

a vypadal trochu užasle

Fmi

Bmi

když jsem se mu do autáku cpal

Povídám Mesijé, jenom klid
jestli chceš, můžeš se pomodlit
My svezeme se o kousek dál
Ne, já mu žádný prachy nesebral
ani nevrazil kudlu pod žebra
i bez toho sám všechno pochopil
Mně se jen líbila ta představa
jak kleje a jak nadává
když jsem ho u cesty vyklopil

Ebmi Fmi

Bmi

Hej, hej! Otoč to s náma na Marsej!

Já sleduju ve zpětným zrcadle, jak spí na zadním sedadle
ta, se kterou jsem měl to štěstí
Vypadá maličko povadle, na klíně knížku o jámě a kyvadle
a jizvy na zápěstí
Nikdy nepřiznal bych, že mám strach, že hlad mě řeže v útrokách
a v hlavě divnej pocit
Kolem nás se míhají světla, stíny, uvnitř prázdno z kocoviny
a my řítíme se nocí
Hej, hej! Nejdřív to vezmeme do Marsej

Povídám Holka, to je naposled! Od zejtrka už žádněj fet
Jestli chceš jet se mnou, musíš bejt čistá
Tak zahod' to svý nádobí a vrať se do svý podoby
a nasedni, ať hned se z místa
Chci s tebou ležet na břehu, chci s tebou dejchat slanej vzduch
a poslouchat křik racků
Řekla Miláčku, seš pitomec, zapni si radši poklopec
Vrazil jsem jí facku
Hej hej! Nejdřív to vezmeme do Marsej

Z rádia nějakěj hlas oznamuje přesnej čas
pro noční chodce, pasáky a děvky
Bejt za filmovýho hrdinu v tuhle divnou hodinu
to není vůbec lehký
Měl bych říct Promiň mi to, je mi to líto
ale něco mi říká Už to vzdej!
Tak jedu dál na plnej plyn, ačkoliv už jasně vím
že nikdy nedojedem do Marsej
Hej hej! My nedojedem do Marsej

Konečně svítání! Zastavím na snídani
támhle u pumpy v bufetu
Ona složí ruce do klína a dělá že mě nevnímá
Jdu pro kafe a bagetu
A když se vracím s plnou náručí, nevěřím svým očím
Pryč je ta holka i můj bourák fajnovej
Piju hořký kafe na parkovišti, zatímco ona sviští
po dálnici do Marsej
Hej hej! Sama to vzala do Marsej

S kapodastrem na 1. poli se hraje jako Ami, Dmi, Emi

ROMEO & JULIE PO DVACETI LETECH

G   *D*   *Emi*
Ráno se probouzí jako by v jiném čase
G   *D*   *Emi*
Kolik je hodin? Ptá se. Protáhne se v pase
Ami   *G*   *D*
Aby se ujistila, dívá se do zrcadla
Ami   *G*   *D*
Ne, ještě nevyžila. Ne, ještě neuvadla

Dělám že spím, a zatím tajně ji pozoruji
Jak mluví sama k sobě, jak chodí po pokoji
Chystá si snídani a rozlije hrnek mléka
A kapka za kapkou po stehně jí stéká

Zestárla vedle mě jak všechno v tomhle bytě
Dávno je dospělá a já - věčný dítě
Když vidím, jak se češe, když vidím, jak se svléká
Říkám si, panebože, co jsem to za člověka?

Emi D C Emi D C Ami

Den za dnem, rok za rokem míjí tak jednotvárně
Snažím se cítit s ní, většinou ale marně
Ona se probouzí, já zůstávám pod peřinou
A dny tak jednotvárně, tak jednotvárně plynou

A dny tak jednotvárně, tak jednotvárně plynou
Jestlipak aspoň tuší, že zahybám jí s jinou?

SÁRO!

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F C F G
že tři poslové Boží k nám přišli na oběd
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích
A z prohraných válek se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich

Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může
sto urozených hlav

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék

Páv pod tvým oknem zpívá, sotva procit
o tajemstvích noci
ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě na dosah

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně
F C F G
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dmi Cmaj
Andělé k nám přišli na oběd

TAK TO MÁM RÁD

A7 D A7 D
Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou
A7 D A7 D G A
Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou

Emi F#mi
Napsal jsem své jméno do vlhkého písku
Hmi
na břehu moře, jeden tah
Emi F#mi
A pak jsem tam stál a díval se, jak mizím,
Hmi
jak zvolna rozpouštím se ve vlnách
Emi F#mi
Najednou jsem viděl, jak málo je věcí,
Hmi
na kterých vážně záleží
G A
a že jsem možná jenom nepatrný zrnko písku,
G
ale nikdy cizinec na pobřeží

Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou
Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou

Vyšplhal jsem na vrch, na nejvyšší horu
a volal dolů: Tady jsem!
Zdviženýma rukama podpíral jsem nebe
Pod nohama cítil pevnou zem
Kdysi jsem ti křivdil,
když jsem ti vyčítal Tvoje mlčení
Ale teď vím, že jsi stále a my dva vždycky spolu
Ty v oblaku, já v kameni

Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou
Tak to mám rád: když ty jsi nahoře a já pod tebou

TAKOVÁ ŽENSKÁ

Emi Ami Hmi Ami

Podívej, holka, nebudu ti lhát
Že jsem snad poctivej a bezúhonnej chlap
Spíš něco jako desperát, lhář a psychopat
Ale tebe, na mou duši, mám doopravdy rád

G Ami Hmi G Ami Hmi

Taková ženská jako ty, taková ženská to jistě pochopí
Taková ženská jako ty, taková ženská to jistě pochopí

Takže: já vylopím banku a schovám prachy v kanálu
Poněkud riskantní a ošemetná věc
Všechno klapne kromě jedinýho detailu:
Zanechám stopy, pár otisků a spadne klec

Taková ženská jako ty, taková ženská to jistě pochopí
Taková ženská, ó jémíne, taková ženská mi jistě promíne

Poldové mě dopadnou a povedou mě k soudu
Dlouhou vlhkou chodbou, kde smrdí chlór
Jenže ty se náhle vynoříš z temnýho koutu
S bouchačkou v ruce: „Tak mi ho pánové vydejte!“
A překvapená stráž nezmůže se na odpor

Vtáhneš mě k sobě do připravený káry
A svojí malou nožkou dupneš na pedál
Za náma budou vřískat policejní sirény
Ale my už budem daleko a dál a ještě dál

Taková ženská jako ty, taková ženská – klenot mezi klenoty
Taková ženská do bláta do louží, statečná ženská – kdo si ji zaslouží?

Odvezeš mě na chatu schovanou v lesích
Ty, žena dobrodruha, uprchlýho vězně
Přeřízneš mi pouta a padneš mi do náručí
A pak se dlouho budem milovat, vášnivě a něžně

Taková ženská jako ty, taková ženská – klenot mezi klenoty
Taková ženská do bláta do louží, statečná ženská – kdo si ji zaslouží?

Jenže naše idylka nepotrvá ani tejdén
Nějakej houbař nebo turista nás pozná
Obklíčení v lesích se budem snažit prostřílet ven
A ta poslední řež bude krvavá a hrozná

Policejním komandem rozstřílený na cedník
zemřem spolu v posledním nejněžnějším objetí
Statečná ženská a citlivej romantik
Veliká láska z malýho podsvětí

Taková ženská jako ty, taková ženská to jistě pochopí
Taková ženská, ó jémíne, taková ženská mi jistě promíne
Taková ženská jako ty, taková ženská – klenot mezi klenoty
Taková ženská do bláta do louží, statečná ženská – kdo si ji zaslouží?

TAKOVEJ PÁN

Ami

C D Ami

Takovej to bejval nenápadnej pán

Ami

C D Ami

Žil na konci ulice úplně sám

V tom malým domku obehnaným vysokým plotem

Ale vždycky velmi zdvořilej a laskavej k dětem

B C F C Eb F C

Potkávali jsme se denně v samoobsluze

Mluvil vždycky potichu a nikdy ne dlouze

Jednou mi vyprávěl, že někde na severu

Má kdesi v ústavu nemocnou dceru

Jednou jsem zaslechla sousedovic kluky

(Takovej to bejval spořádaněj pán)

Že se v noci z jeho sklepa linou divný zvuky

(Žil na konci ulice úplně sám)

Prej jako když nějaký poraněný zvíře vyje

(V tom osamělým domku se divný věci děly)

To víte děti, ty jejich fantazie...

(A vy jste nic nevěděli, neviděli!)

TICHÝ MUŽ

Ami

G

Žil tichý muž v tichém domě, v tichém městě, v tiché zemi,

E7

kde my žili s ním, s cizincem mezi námi všemi

Ami

On nespěchal, trpělivě stavěl lodi z trámů

G

E7

Snad proplouval na nich do Tichého oceánu

F E7

k ránu

Ami

Šílená doba si žádá velké šílence,
protože malí blázni už nejsou zajímaví,
a tak do nás televize valí denně další krize
z první ligy šílenců,
co projektují životy malým bláznům,
a těch je plný svět
Zkus to pochopit a uvidět
pokud možno hned teď,
že malých bláznů, těch je plný svět

Ale být velkým bláznem, a ne šilencem
Být velkým bláznem, a ne šilencem,
to je umění, to bolí, to nejde komukoli
Když vezmou tě holí nebo slovy tě skolí
a ty jenom koukáš a nevěříš,
co roste na tvým poli
tam, kde jsi předtím obilí zasil
Kdo zprasil ten svět, co býval tak krásný?
Kdo zprasil ten svět, co býval tak krásný?
Svět, který rodí jen větší a větší blázny

A malí blázni chodí kolem a kroutí hlavami
a kašlou na věci, který jsou nad námi
Jím líbí se život psa,
kterýmu občas někdo hodí kost
Tak po nás potopa a serem na věčnost!

A tak jsi velkým bláznem mezi malými blázný
Ty jsi velkým bláznem mezi malými blázný
Bláznem, co říká, že svět se zbláznil

Žil tichý muž v tichém domě, v tichém městě, v tiché zemi,
kde my žili s ním, s cizincem mezi námi všemi
On nespěchal, trpělivě stavěl lodi z trámů
Snad proplouval na nich do Tichého oceánu
k ránu

TLUSTÝ MUŽ

Fmi7 *G7 C7*
Tlustý muž venčí svého psa
Fmi7 *G7 C7*
Pes vrtí ocasem a vesele hopsá

Bmi *Fmi*
Tlustý muž kráčí zvolna noční ulicí
Bmi *Fmi*
Kolem něho létají šrapnely s těžkou municí
A7 *Dmi*
tlustý muž se usmívá, kouří a říká si:
G7 *C7*
Podívejme, to máme dnes bláznivé počasí!

Tlustý muž venčí svého psa
Pes vrtí ocasem a vesele hopsá

Tlustý muž kráčí zvolna noční ulicí
Nad hlavou mu sviští šrapnely s těžkou municí
Letadla padají a domy létají do vzduchu
Podívejme, podívejme, svět má zase ňákou poruchu!

TROSEČNÍK

Fmi Eb Fmi Eb
Sedmnáct let a ještě půl
Fmi Eb Fmi C7
trosečník na pustém ostrově žil
Fmi Eb Fmi Eb
a čekal až připluje nějakej koráb
Fmi C7 Fmi
aby ho zachránil
Ab Eb Ab Eb
Ráno co ráno zapálil oheň
Ab Eb Ab C7
a doufal, že zázrak se stane
Fmi Eb Fmi Eb
Vždyť dokud oheň nevyhas
Fmi C7 Fmi
i jeho naděje plane

Jednou když ve svý chatrči spal
sen se mu zdál
V tom snu uviděl anděla
a ten mu povídal:
Já vyslyšel tvoje modlitby
a tak zítra za rozednění
ke břehu připluje loď a s ní
konec trápení
Nebesa slyšela modlitbu tvou
a nasytí hladovéhoho
Konec je života na pustém ostrově
Konec je trápení tvého

Užaslý se probouzí
a k obzoru se dívá
Vychází slunce, nový den
a na obzoru plachta bílá
Hurá! Bůh vyslyšel moje modlitby
a nasytí hladovéhoho
Konec je života na pustém ostrově
Konec je trápení mého

Jen kdyby tak andělé mluvili jasně
abychom věděli, co nám chtěj říct
Člověk si myslí, že chápe to krásně
a přitom nechápe nic
A tak zatímco na břehu trosečník volá
Sláva! do všech koutů
k ostrovu zvolna připlouvá
loď plná lidožroutů

Hladovejch lidožroutů

S kapodastrem na 1. poli se hraje jako Emi, D, H7 a G, D, H7.

V BABYLŮNĚ

C

Ztratil jsem se v ulicích neznámého města

C *D Eb D*

Teď nevím kudy zpátky domů, kudy vede cesta

C

Jsou tu nějaký domy, ale nevím kdo v nich žije

C *D Eb D*

Nevím kde jsem, nevím kdo jsem, nevím která bije

F Cmi F Cmi F Cmi D Eb D

Jak mám poznat, že mi tady hrozí nebezpečí

Mezi lidma který mluvěj prapodivnou řečí

Nerozumím tady ani jediný větě

Táto, já jsem zabloudil v nějakým cizím světě

V ČEKÁRNĚ U DOKTORA

Ami7 Cmi7 Ami7 Cmi7

V čekárně u doktora sedí stará bába

Nadává na život a na bolavý záda

Hmi7 Dmi7 Hmi7 Dmi7

Na regma v kolenou, na chatrný zdraví

Ami7 Cmi7 Ami7 Cmi7

"Tak du k pani dochtorce, ať mně to zdraví spraví..."

Cmi7 Hmi7 Bmi7 Ami7

Šalalala...

V čekárně u doktora vypukly boje

"Ženská nepředbíhejte, tohle místo je moje!"

"Ale to se teda pletete, pane, já tu byla před váma!"

"Ale co vás nemá, já tu byl první a čekám tu už od rána!!"

Šalalala...

"Já mám, pane, jednu nohu zlomenou!"

"Já mám zase zlomený obě!"

"Já mám vodu v kolenou."

"A já jsem už jednou haksnou v hrobě!"

Šalalala...

Za dveřma ordinace ozvou se kroky

Všichni naráz utichnou a pozvednou svý zraky

A jak tam pěkně sedí jak slepice na hřadě

Vykoukne Zubatá a řekne: "Prosím, kdo je další na řadě?"

Šalalala...

V HOŘÍCÍM KEŘI

G   Ami   Hmi   D

Popelník se plní popelem a nedopalky
Pokládám sirkám hlavy na popravčí špalky
Kdo dá za mě ruku do ohně? Nikdo mi to neuvěří,
že jsem spatřil světlo světa v hořícím keři

G   A   F#   G   F   B   D

V JEJÍCH ŠLÉPĚJÍCH

D A D A
Časně zrána za rozbřesku
D A D A
lovec vstal a nabil zbraň
Hmi F#mi Hmi F#mi
Pán mluvícího blesku
Hmi F#mi Hmi A
kráčel tam, kde tužil laň
G C G C
A za ním skrytá někde v houští,
G C G D
v listí, v trávě, ve větvích
Emi Hmi Emi Hmi
Ta, po které on toužil
Emi Hmi Emi A
šla za ním v jeho šlépějích

Cítil, jak je blízko celá
Cítil ji až do kostí
a všechny póry jeho těla
se chvěly divnou žádostí
Krok za krokem ji četl v kraji
jak dítě slabikuje z knih
Nezná ji, a přesto zná ji
Jde za ní v jejích šlépějích

Náhle přiložil zbraň k tváři,
znehbybněl a zamířil
A z hlavně v oslnivé záři
vyšla střela hledat cíl
A kdesi z hloubky, možná z hrobu
se ozval něčí tichý smích:
Ta, která celou tu dobu
šla za ním v jeho šlépějích

Gmi Ami A7

A od té doby bloudí v lesích,
podél potoků a kolem skal
ten, jehož budiž jméno
"Trefil, ale nezískal"
To šílenství ho stále vrací
tam, kde krví zrudl sníh
A i když se mu ona ztrácí,
jde za ní v jejích šlépějích

Jde za ní v jejích šlépějích

V OKU DRAVCE

Emi *D*
Tady nahoře je všechno jiný

Emi *D*
Jinak světlo vrhá stíny
G *D* *Hmi*

Na malý mravenčí hemžení
Ami *G*

Co je dobrý a co špatný
Ami *G*

Podstatný a nepodstatný
C *G* *Emi*

V oku dravce kroužícího nad zemí

G *C* *G* *D*

Rá rá rá...

Jako rozevřená vlčí tlama
Se valí bouře nad horama
A víchr stromy k zemi poráží
Voda z potoků se stéká
Z říčky najednou je řeka
A smete všechno, co jí překáží

Dmi *C*
Domy, zahrady i nové byty
Mučedníky, parazity

Dmi *C*
Obrazy zachycené v síti
Vyschlé moře, trilobity

Dmi *C*
Teorie relativity
F *C* *Emi*
Všechnu moudrost světa, staré nové zákony

Rá rá rá...

Ale jako by mi chyběl pocit dosyta
Přestože nabírám z plnýho koryta
Jenomže lžící děravou
Možná zkoušíš mě, co snesu
Je po bouři, chvěju se a třesu
A jenom dravec krouží nad hlavou

Rá rá rá...

Tady nahoře je všechno jiný
Jinak světlo vrhá stíny
Na malý mravenčí hemžení

VE STEJNÉM OKAMŽIKU

C

G

Ve stejném okamžiku rybář sedící
na břehu rybníka nahodí prut
a splávek prolétne vzduchem
a pleskne o hladinu

Paní v řeznictví vysloví "osmdesátšestpadesát"
a flákota předního hovězího mlaskne o pult

Námořník v náruči své milé rozkolébán jejími vlnami
Ona zaryje nehty do matrace
a vydá ze sebe hluboký vzdech

Dmi

Ve stejném okamžiku žena v modré sukni
otevře dopis psaný rukou toho, kterého miluje
a její srdce poskočí

Voják držící hlídku v sychravém lese blízko hranice
padne k zemi zasažen nepřátelskou střelou

Ve stejném okamžiku muž bez domova
shýbne se k zemi pro nedopalek
a zvedne zchodníku zakutálenou minci

Dítě v postýlce se přitiskne k plyšové hračce
a dětské rtíky vykrouží nevinný a hlasitý polibek

Ve stejném okamžiku muž skloněný k modlitbě
zaklapne knihu, pozvedne oči k obloze
a řekne "amen"

Ve stejném okamžiku rybář sedící na břehu rybníka
nahodí prut a na obloze zazáří padající hvězda,
prolétne vzduchem a shoří ve vesmíru

VE ZLATÉM KOČÁŘE

Dmi *C*
Ve zlatém kočáře, s prsteny na ruce
Dmi *A7* *Dmi*
veze se pohodlně velkomožný pán
Dmi *C*
A vozka na kozlíku s bílou parukou
Dmi *A7* *Dmi*
hledí na svět z vysoka s pusou dokořán

F *C*
A zástup lokajů poslušně cupitá
Eb *A7*
Ustupte z cesty Jeho Výsosti!
F *C*
Odevšad sbíhají se davy čumilů
Eb *A7*
Zpívají a slintají ze samé radosti

Dmi C Dmi A7 Dmi

Ve zlatém kočáře, oděný saténem
veze se velkomožný velkodušný pán
Napravo nalevo s blahosklonným úsměvem
rozhazuje drobné mince do všech stran

A jeho poddaní se plazí kolem po zemi
a s nimi všechna jejich důstojnost
Hrabou se v blátě, sbírají nikláky
a jako psi se perou o plesnivou kost

Ve zlatém kočáře odjíždí milostpán
a za kočárem mávají mu hloupí poddaní
Co je pár šestáků proti plnejm truhlám
prachů, který z chudáků vytahal na daních

A kousek za městem ve staré aleji
temné stíny za topoly míhají se tam
Loupežníci brousí kudly, bambitky ládují...
Ve zlatém kočáře jede jede pán

VETŘELEC

Gmi

Nevím, co to tenkrát vjelo do mě

F

Jednou takhle nad ránem

Fmi

Podívat se potají, co je v tom domě

Eb

Porostlým břečťanem

Trochu jsem se bál, abych nevzbudil psa
Když přelézal jsem přes braňku
Ale pes jako starej známej zavrtěl ocasem
A pokračoval ve spánku

Šperhákem v zámku otáčím jemně
Zkušeně a obezřetně
Pak chvíli stojím na prahu, aby si oči
Přivykly ve tmě

Odněkud slyšet chrápání
To pán domu spí jistě spánkem netušících
Anebo možná jak už to chodí
Vyspává po opici

Rozhlížím se kolem, co bych sebral
Co nacpat do svého zlodějského vaku
Ale tolik divných krámů, co se tu válí
Jak někde na smetáku

Smradlavý deky, plesnivý konzervy
Rezavý plechovky, lžíce z plastu
Špinavý prádlo, páchnoucí zbytky
Lahve od chlastu

Poblítej koberec, sto let starý noviny
Na stěně krví nápis „Meine Liebe“
V igelitce na židli chcíplá kočka
A v odpadkovém koši se něco hýbe!

Ami

Kostlivec ve skříni, oběšenec ve špajzu
Na tváři strašná smrtelná grimas
Mrtvá ženská ve vaně, dítě ve sklepě
A v lednici kusy krvavého masa

Hmi

Nevěřicně třeštím zrak na ty jatka
Bože, jakej děs mě tu ještě potká?!
A strnu, když spatřím, že nad krbem visí
Moje vlastní fotka!

Gmi

Hrůza mi najednou projela mozkiem
Couv! jsem k východu podvědomě
Tak rychle pryč než se probudím a zjistím
Že vykrádám sám sebe

Ve svém vlastním domě
Ve svém vlastním domě
Že vykrádám sám sebe
Ve svém vlastním domě

VIDĚL JSEM ČLOVĚKA

Dmi *F*
Viděl jsem člověka postávat na mostě
Gmi *A7*
Nikdo ho neslyšel jak říká Pomozte!
Dmi *F*
Na konečný za městem když hvězdy zapadly
Gmi *A7*
Ten chlápek nešťastná přeskočil zábradlí
Dmi *Gmi A7*
Voda ho vzala

Viděl jsem rybáře, jak svoji loď otočil
a k němu vesluje, vesluje ze všech sil
Ale loďka je pomalá a proud ji strhává
pod hladinou mizí topící se postava

Voda ho vzala

F *C*
Bylo mi do breku, dostal jsem z toho strach
Eb *A7*
Ale rybář z lodí vyskočí a běží po vlnách
F *C*
Vytáhne utopence bledýho jak půlměsíc
Eb *A7* *Dmi*
Nikdy není pozdě, hochu, dýchej, dýchej z plných plic!

Ležel jsem na břehu a byl jsem opilý
A hvězdy nade mnou tak strašně svítily
Někdo mě volá jménem a říká: Probuď se!
Na hladině pluje rybář na loďce

Otevírám svoje oči, řasy vodou slepené
ještě se mi nechce umřít, Pane Bože, ještě ne!
Otevírám svoje oči, řasy vodou slepené
ještě se mi nechce umřít, Pane Bože, ještě ne!

VLAŠTOVKY

Dmi Ami

Každé jaro z velké dáli

B F

vlaštovky k nám přilétaly,

Dmi C Ami

někdy až dovnitř do stavení

Pod střechou se uhnízdily

a lidé, kteří uvnitř žili,

rozuměli jejich švitoření

O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
o vysokých horách, které je nutné přelétnout,
o nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
o korunách stromů, kde je možné odpočinout

Jsme z míst, která jsme zabydlili,
z hnízd, která jsme opustili,
z cest, které končí na břehu
Jsme z lidí i všech bytostí,
jsme z krve, z masa, z kostí,
jsme ze vzpomínek, snů a příběhů

Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích
a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme
Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti
na tomhle světě - přicházíme, odcházíme

A chceme mít jisto, že někde místo, že někde je hnízdo,
odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát,
že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,
že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat

Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých řekách,
ve vysokých horách, které je nutné přelétnout
Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách, na cestách domů,
v korunách stromů, kde je možné odpočinout

VRAŤTE MI MOU HLAVU

Ami G Ami G
Dali mi jméno, občanku, pas
Ami G C E7
a číslo daňového poplatníka
Ami G Ami G
A do schránky další „upřímný“ vzkaz
Ami E7 Ami
od známého politika

Vyceněný chrup a strnulý výraz
až se žaludek svírá
Heslo „Chceme jen tvůj hlas!“
A vůkol páchne síra

Sotva jsem rozum začal brát
už byl tu zástup podobnejch šmejdů
a s ním spousta dobře míněných rad
bez kterých se prý neobejdu:

Jak překroutit zákon, jak podplatit soud
Jak na cizí útraty žít jako veš
Jak drancovat zemi, jak otrávit vzduch
Jak žonglovat se slovy pravda a lež

Dali mi školy, vzdělání
o mně, beze mě, pro mě
a pocit hlubokýho zklamání
cizince ve vlastním domě

Cizince, kterej má jedinej zákon
co vejde se do dvou řádků:
Boj se Boha, miluj svého bližního
a cti svého otce a matku

Tak nechte si svoje řeči a sliby
já vidím a znám vaše plány
Od hlavy vždycky smrdí ryby
z malé i z velké strany

Já volím vládu z jiného světa
jiných zvyků a mravů
Tak vemte si zpátky svůj klobouk
a vraťte mi mou hlavu
Strčte si někam svůj diplom a klobouk
a vraťte mi mou hlavu!

ZASNĚŽENÁ

G

Hladina zamrzla

Hmi

Krajina zasněžená

Ami

Jsou věci, které teprv

C

hledají svá jména

G

Je tu se mnou ta, co křičí

Hmi

Nejsem tvá a nejsem ničí

Ami

Je tu se mnou ta, co mlčí

C

Cmi

Někde v dálce, v zemi vlčí

G

Je ticho po pěšině

Hmi

Celý les kolem ztich

Ami

Jen žraloci na mých botách křoupou sníh

G

jak zbytky vánočního cukroví

Ami

C

G

Nepřijde-li láska k Mohamedovi

Ami

D7

C

musí Mohamed za láskou

Cmi

G

Za tou, co hory přenáší

Hladina zamrzla

Krajina zasněžená

Jsou věci, které teprv

hledají svá jména

ZLÁ/SKY

A *Hmi* *A*
Zůstaň klidné, srdce moje, zůstaň klidné
A *Hmi* *A*
Není pevné, co se životem jen mihne
Hmi *E* *A*
Ani láska, co šla kolem a co minula tvůj dům
Hmi *E* *G* *G#mi* *A*
Co do větru v korunách když nedá sílu kořenům

Emi *A*
Zavedu tě do lesa, do nejhlubšího lesa
D *F#*
A tam tě svedu z cesty, tam tě opustím
G *Emi*
Přikryju tě větvemi, zaházím tě listím
D *F#*
Zbyde z tebe jen hromádka vybělených kostí
G
Jak z uhynulý srny
A *Hmi*
Jak z uhynulý srny

Emi *Hmi* *F#mi* *Hmi*

Vynesu tě na skálu, až na okraj útesu
A tam shodím dolů, ze sebe tě setřesu
Jako kámen ze srdce, jak srdce z kamene
Odletíš a nebudeš a já také ne
Zmizíš beze stopy
Zmizíš beze skvrny

Kdyby hora mohla mluvit, kdyby kámen hořel
Poručím jí vrhnout se do nejhlubšího moře
Že láska hoře přenáší, bolesti a šrámy
Zapálit ji, nechat shořet jako stoh slámy
A všechno mezi námi
Všechno mezi námi

Zlá, zlá zlá, z lásky k tobě
Zlá, zlá zlá, z lásky k tobě

Zůstaň tichá, duše moje, zůstaň tichá
Otupí se osten, který zraňuje a píchá
Je to jen kámen, který čeká, až ho voda omele
A každá jizva bojovníka časem zdobí na těle

ZLODĚJ A DEZERTÉR

A B A B...

Tady se skryjeme, bratře, řekl muž s rozedranou halenou
svému druhovi ve vojenských botách.

Oba stáli mlčky před rozpadlým stavením, kde hodlali najít úkryt
před bouří a královským vojskem, které jim bylo v patách.

Oba chtěli zůstat neviděni, oba měli proč se ukrývat jako myši z děr.

Jeden byl tulák a jarmareční zloděj, který unikl šibenici,
druhý byl vojenský zběh, dezertér.

Dmi   *B*   *A*
Nemůžu spát, někdy až do rozednění

Dmi   *B*   *A*
Čekám na ráno - na ráno z milosti v temnotách

Dmi   *B*   *A*
Dnes v noci jediná hvězda na nebi není

Gmi   *A*
Herodes vede své vojsko k děťátku v jesličkách

Gmi   *A*
Kdo zváží můj strach a mou odvahu na miskách vah?

Už mnoho měsíců putovali zasněženou krajinou,
podpírali jeden druhého a společně snášeli hlad a bídu, mráz i sních.
Zloděj snil o poklidném životě venkovana,
dezertér blouznil o vojenském štěstí a slavných vítězstvích.
Jedné noci zloděj zul své boty
a vedle spícího vojáka položil svou tornu s ukradeným zlatem.
Jeho modrý kabát si přehodil přes ramena a bedra si opásal jeho opaskem.
Je na čase vydat se každý svou cestou, bratře, a žít dál, ber kde ber.
Jen ty jsi od této chvíle zloděj a já dezertér.

Nemůžu spát, někdy až do rozednění
Čekám na ráno - na ráno z milosti v temnotách
Dnes v noci jediná hvězda na nebi není
Herodes vede své vojsko k děťátku v jesličkách
Kdo zváží můj strach a mou odvahu na miskách vah?

Nemůžu spát, někdy až do rozednění
Čekám na ráno - na ráno z milosti v temnotách
Dnes v noci jediná hvězda na nebi není...

ŽIŽKOVSKÁ ROMANCE

Ebm7 Fmi7 Bmi7

Mám v hlavě slovník cizích slov

Ebm7 Fmi7 Bmi7

a tetování na paži

Ebm7 Fmi7 F7 Bmi

vzpomínky těžký jak rezavej kov

Gb Ab B

půltunový závaží

Mám doma štangli salámu

červený víno v krabici

a pod okny mi po ránu

hulákají opilci

Mám tady kousek malej byt

v paklíku pár cigaret

O všechno se s tebou rozdělím, když budeš chtít

chvíli se se mnou pozdržet

Bmi Gb Ab F7

Pod žižkovskou věží pomalu běží čas

Bmi Gb Ab F7

Andělé boží poctivě střeží nás

Tramvaj č.26

směr nákladový nádraží

pod oblohou plnou hvězd

do noci nás odváží

Pod žižkovskou věží pomalu běží čas

Andělé boží poctivě střeží nás

S kapodastrem na 1. poli se sloka hraje jako Dmi7, Emi7, Ami7, E7, Ami, F, G, A, refrén jako Ami, F, G, E7.